

NOI

Ne-am întors acasă...

Un liceu pentru Europa?!, pag.18

Despre Snooker, pag.16

Interviu cu MM & DJ, pag.24

Istoria muzicii Jazz, pag.13

Fashion

Travel

Multimedia

Mens Sana

NOI îți dăm bani!

Cel mai citit articol va fi
premiat cu 100 RON!

Mai multe detalii pe www.revista-noi.com

10

• 28 pag

Revista liceului teologic "Teaș Legeleean"

Deschiderea anului școlar 2007-2008

PRIORITATEA DIALOGULUI

Cititorul va fi în drept să se întrebe - (dacă nu a și făcut-o de cum a aruncat un ochi de recunoaștere pe sumar) - în ce scop au fost aduse să se întâlnească, în paginile același număr al revistei, profilul ușor sesizabil al lirismului adolescentin, cu imaginile "grele" de gând ale aceleiași etape a ființei aflate întru devenire, alături de evantaiul evanescențial modern al deschiderilor tehnice către lume... Sub aparentă dispersare, pulsează tocmai interesul general al identificării tuturor potențialităților capabile să reflecte un patrimoniu comun, multifrons, specific, momentan, tinerei generații, și nu numai... Pe cale de consecință, revista se vrea a fi un periplu mereu stimulativ pentru activarea schimbului de idei și valori.

Când atâtea distorsiuni viațăză continuu atmosfera în macro și micro-extenso, iar divergențe de interese varii alimentează opozitii radicale, chiar stări conflictuale, și fac să prolifereze intruziuni, presiuni, represiuni și agresiuni, în ciuda voinței de pace manifeste, deopotrivă, la colectivitățile mari sau mici, trebuie să existe un tărâm sigur unde individualitățile să se poată afirma, libere de orice ingerințe abuzive sau profanatoare, încât să se asigure, astfel, punctele de comunicare, și, prin ele, speranțele și trebuințele de apropiere și colaborare. Acest tărâm - (neasimilabil totdeauna granițelor spațio-temporale, refractar la restricții și intervenționism, niciodată compatibil cu embargoul) - se cheamă revistă.

Oricum s-ar defini, fie și anonimă, e-a poartă în sine (sau ar trebui să poarte!) însemnul spiritului creator care, căutându-și modalitățile adecvate pentru ieșirea din sine și pro-pășirea în lume, le găsește (sau ar trebui să le găsească!) în formele suple ale dialogului (cunoscut dintru început, consacrat de antici, verificat de "ilustre" practici și uzitat, actualmente, și uneori galopant, alteleori împiedicat, în transmiterea ultra-modernă a informațiilor!).

Principiul se cunoaște, toată lumea pare de acord să-l aplice, mai rămâne să fie și... respectat. Garanția lui stă în apelul constant la rate, singura în măsură - (dacă e susținută treză!) - să stăvilească monștrii pornirilor instinctuale, destructive, reîntoarcerea la "barbaria" ignoranței. Pentru reușita sa și în perspectivă, înaintea oricărora spectaculoase desfășurări, "se cere o conștiință, tradusă în fapte de natură să-i îmbunătățească permanent climatul și difuziunea, nu pe termene calendaristice sau doar "în scripte", ci... la tot pasul: anual, lunar, săptămânal, cotidian, ceas de ceas, clipă de clipă... Pluralitatea ori canonul vocilor, aici, e semnul fortificării din lăuntru, certe, a acelor energii și valori în care fiecare merită să se recunoască, în funcție de investiție!!! (A nu se omite nici că numai cele adevărate reprezentă, cu adevărat, prilej de înăltare pe scara întru Adevăr!)

REDACTIA

Din cuprins

- PAG 3. - EDITORIAL
- PAG 4. - ESEURI
- PAG 5. OPINII
- PAG 6. ADOLESCENTĂ
- PAG 7. DIALOG
- PAG 8. POEZIE
- PAG 9. LIRICĂ
- PAG 10. DE JUVENTUTE
- PAG 11. CUGETĂRI
- PAG 12. RELIGIE
- PAG 13. MUZICĂ
- PAG 14. FASHION
- PAG 15. ISTORIA ORAȘULUI
- PAG 16. SPORT
- PAG 17. MENS SANA
- PAG 18 - PAG 19. INFO ȘCOALA
- PAG 20. INFO ORAȘ
- PAG 21. DEBUT LITERAR
- PAG 22 - PAG 23. MULTIMEDIA
- PAG 24. INTERVIU-Maria Mircsov & Dana Jebelean
- PAG 25. TRAVEL & JOCURI
- PAG 26. MAGAZIN FRESH

NELINIȘTEA INTEROGAȚIEI

"A dialog a astăzi, înseamnă, printre altele, a răspunde și întrebării, cu totul nelinișitoare, despre valoarea comunicării, echivalentă - s-ar putea spune - tensiunii interogației, pe care, bunăoară, Albert Camus o așeza ca problemă fundamentală a filosofiei, înaintea marilor chestiuni speculative: << A hotărî dacă viața merită sau nu trăită... Restul - (dacă lumea are trei dimensiuni, dacă spiritul are nouă sau douăsprezece categorii, etc.)- vine după aceea>>. Și aici, la fel ca și în viață, răspunsul este tot pozitiv, dar marcat de o profundă divergență, - între merita oricum și merită, dar nu oricum; iată un paradox care împarte și apropie umanitatea..."

EMIL CIORAN

DESPRE ACTUALITATEA DISCERNĂMÂNTU-

Devine tot mai frecventă expresia „s-a întors lumea cu sus-ul în jos”. Care ar fi cauzele acestei atitudini? și în ce măsură îi privește problema aceasta pe elevii de liceu? Sau pe profesorii lor?

În primul rând, lumea se întoarce în toate direcțiile din cele mai vechi perioade istorice consemnate. Este un proces firesc, care are loc prin intermediul generațiilor tinere, care le succed pe cele anterioare lor, într-un ciclu nesfârșit; se încearcă astfel corectarea greșelilor din trecut, îmbunătățirea prezentului și o pregătire cât mai adekvată pentru viitor. Dacă dorîți, fiecare generație reacționează în felul ei la trecut și la generația care o leagă de acest trecut: unii își neagă moștenirea, alții o blamează, unii se mândresc cu ea, iar alții par doritori de a se lepăda total de ea. Este procesul prin care noi veniți își construiesc propria identitate, concomitent cu propria imagine despre trecut; dialogând în acest fel (adică prin idei și prin timp), toate generațiile întorc permanent lumea „cu sus-ul în jos”. E drept că, în ultimul secol, distanța între mentalități a crescut progresiv, atât ca viteza, cât și ca radicalitate, însă funcționalitatea modelului prezentat mai sus rămâne neschimbată.

Voi încerca să identific o parte din caracteristicile a ceea ce se conturează tot mai puternic ca fiind noua generație de tineri români: comoditatea (atât în gândire, cât și în acțiune), dependența financiară (deseori auto-întreținută) față de părinți, scăderea gradului de cultură (corelată cu venerarea unor personalități plate muzical și parvenite social), precum și ponderea tot mai crescută a realității virtuale în spectrul vieții de zi cu zi. Aproape un secol de „imbecilizare prin televiziune” (G. Sartori), a culminat recent cu apariția și folosirea tot mai frecventă a jocurilor PC sau a Internetului, contribuind astfel la crearea unei realități dedublate. Am în minte imaginea vestitului incident de la *World Trade Center*, 2001, mai exact momentul în care primul avion s-a lovit de unul din cele două turnuri; am avut, câteva secunde, sinistra impresie că asistam la un film american de calitate îndoiefulnică, și nu la un atac terorist real... Se pare că trebuie să alocăm un efort tot mai crescut pentru a distinge între un film, sau un joc PC cu grafică deosebită, și realitatea propriu-zisă, adică procesul prin care intelectul și simțurile noastre primesc informații de la mediul înconjurător. Pe cale de consecință, capacitatea de a discerne, atât morală cât și socială, ne este îngreunată de intruziunea tot mai pronunțată a celei de-a doua realități, cea virtuală. Avem de-a face cu o alterare a discernământului, care conține un potențial periclitant crescut, în special atunci când îți ia ceva timp să faci diferență între un act de violență reală, ca un atac terorist, și un act de violență simulată, ca o campanie de cucerire în *Battlefield 1942* (joc PC).

Pe altă parte, Internetul are un rol major în promovarea socială a interculturalității: am în vedere zecile de milioane de oameni din toate colțurile lumii care interacționează zilnic pe web, prin *chat-rooms* sau jocuri în rețea. De asemenea, foarte multe tranzacții comerciale au loc pe Internet, deoarece este o modalitate mult mai eficientă și mai ușoară de a închide contractele, ca să nu mai vorbim de timpul economisit. Jocurile online pot fi un mod distractiv și constructiv de a-și petrece timpul, desigur, în măsură în care nu exagerez. În viitor, majoritatea acțiunilor umane se vor petrece în acest loc virtual, oarecum ireal, dar cu consecințe cât se poate de reale.

Contra aparențelor, nu am deloc intenția unui discurs moralizant pe această temă, cu excepția referinței la deficitul actual de discernământ al tinerilor; în rest, mă opresc la studiul faptic, lipsit pe cât posibil de componenta etică.

Deci, în ce măsură îi privesc aceste probleme pe elevii de liceu, pe tineri în general? În măsură în care vor avea putere decizională directă asupra lor, fiind cei mai responsabili de noua „întorsătură” pe care o vor da lumii. Cel mai important lucru rămâne capacitatea de discernământ și păstrarea acesteia, precum și conștientizarea rolului decisiv în configurarea noilor parametri culturali, politici, sociali sau economici. Suntem responsabili de cum va arăta lumea de mâine, aşa că, haideți să fim cu „F” (mare), nu cu „f” (mic)! Emanuel COPILAȘ, fost redactor al revistei NOI

DOAR ÎNTRERĂI SAU SÌ SOLUȚII ???

Și, totuși, există frumusețe, adevăr, bunătate! Dar toate acestea pentru ce? Privesc pe vizorul Universului și nu găsesc nimic din ceea ce mi se promise, nu reușesc să ating absolut și mă gândesc: oare, coordonatele nu au fost bine integrate în sistem?

Nu credeam, totuși, că ridicarea din frageda pruncie îmi va viza biletul spre o undă a străinului, a necunoscutului, deși ficțiunea-mi străpungea, deseori, orice limită.

Dar ce e frumusețea? Ori adevărul? Sau bunătatea? Când știm că cineva spune adevărul, când constatăm că ceva e frumos sau când vom ști dacă oamenii din jur sunt cu adevărul buni? Oare frumosul nu e doar o completare a urătului și urătul o completare a frumosului? Oare un adevăr e chiar o minciună spusă bine? Oare bunătatea se măsoară în kilograme, metri sau secunde? Nu formează, oare, împreună un trio care dirijează cele mai frecvente dispute ale vietuitorilor de pe Pământ?

Poate că ar trebui să învățăm să ne personalizăm prin ceea ce suntem și nu prin ceea ce dobândim, cu ajutorul căror, prin falsă modestie, deseori, ne supramărim.

În viață de zi cu zi ne lovim la tot pasul de elemente nonfigurative aflate în antiteză sau unul în completarea celuilalt.

De-a lungul timpului, clădirile s-au schimbat, plantele și animalele s-au schimbat. Oamenii de asemenea. Viața, și ea, s-a schimbat. În bine? În râu? Am lăsat la alegerea fiecărui să decidă!

Și, totuși, printre altele, frumusețea, adevărul și bunătatea nu au fost admise cu normă întreagă în perimetru uman. Cine sau ce anume îmbogățește „haïna” omenirii? Sportul?! Modeling-ul?! Lectura?! Traveling-ul?! Sau, pur și simplu, ștergerea cu un burete a barierelor artificiale și nemărginită distribuite fie între membrii aceluiași colectiv, fie și între membrii din exteriorul ciclului?! De ce nu putem dizolva criteriile, regulile după care sunt admisi sau nu oamenii în cadrul unui perimetru? De ce le este permis accesul doar acelor ce numără de la stânga la dreapta și nicidcum și celor ce numără de la dreapta spre stânga? De ce albul e atât de diferit de negru și, totuși, sunt culori care se atrag atât de mult?

De ce continuăm să ne ascundem în spatele unor măști? De ce nu putem renunța la acești idoli care nu ne definesc în parte pe nici unul, însă ne conturează personalitatea?

Ar trebui să digerăm ideile și sentimentele călătoare pentru a obține dreapta judecată asupra comunității și înțelegerii!

O campanie umanitară

Comparația proprietarilor de gânduri (II)

Desocri îmi spun că, dacă n-am fi acceptat de generații să vedem sufocându-se animalele în vagoane, sau frângându-și picioarele, cum se întâmplă celor trimise la abatoare, în condiții intolerabile... nimenei..., nici măcar soldații puși să le însoțească, n-ar fi suportat vagoanele plumbuite ale anilor 40-45...; dacă am fi în stare să auzim urletul sălbăticilor prinse în capcanele unde își măñancă labele pentru a încerca să scape, am da o mai mare atenție imensei și derizoriei nenorocirii a deținuților de drept comun - derizorii, tocmai că prin ea se atinge scopul însuși, care este acela de a scoate din ei ființe umane. Cum, oare? Atât de simplu?! Aplicând binecunoscutea frază : Nu face altuia ceea ce nu-l place să îi se facă. Dar, poate, e vorba de mai mult decât atât, anume de a dori altuia tot atâtă bine că își dorești și însuți. Îndată ce există simpatie (acest cuvânt atât de frumos care înseamnă "a simți împreună"), apar, deopotrivă, dragostea și bunătatea. Ei, dar la ce ar servi o simpatie neinteligentă? Simpatia și cugetarea sunt, sau ar trebui să fie solidare. Se spune că cine nu experimentează ori nu consimte a fi subiectul unui experiment, nu gândește. Tot așa și cine nu resimte profund, nu gândește. Aproape s-ar putea spune că la om a avut loc specializarea: tindem să transformăm o mare parte a capacităților noastre afective în "calculatorul" care este pentru noi creierul. Dacă în acest proces pierdem simpatia, înseamnă că pierdem totul!

Alina VĂCĂREAN, cls. a XIII-a, membră "Crucea Roșie"

Identitate falsă

Nicioadă nu mi s-a părut mai frumos și, în același timp, mai revoltător acel chip pe care îl văd în oglindă. Trăsături ce ascund secrete evidente și priviri cu multiple înțeleseuri. Stă și zâmbescă strângăresc, mă întără și mă face să cred că ceea ce se reflectă e, de fapt, realitatea ce încerc să o ascund dar nu reușește. Simt vibrații în vene, săngele îmi gonește nebun prin tot corpul și nu reușesc să respire cum trebuie. Ironic e că mă regăsesc, îmi place sentimentul pecare il conferă acea copie fidelă care îmi răde în față și vorbește un limbaj pe care eu nu reușesc să îl deschifrez, ci simt, prin existența mea, ceea ce vrea să spună. Îmi spune minciuni adevarătoare : « Ești totul, ești nimic ! » dar oare ce sună ? Oare ce ești tu ? « Ești ceea ce vrei să fi, întotdeauna vrei fi ! ». Mă lasă putată de val, crezând că surâsul aceea subînțeles îmi face bine. Iau oglinda în mâna și o arunc în neantul sufletului meu, numai ca să realizez că cioburile sale îmi străpung răjuinea și în fiecare din ele văd iar acel chip, doar că toate reflexele arată altă stare de spirit. Într-un ciob plâng, în altul râd, în cel din urmă - îmi fac râu râzând și plângând simultan.

Stiu ce trebuie să fac acum... înceț, îmi adun toate resturile sufletești. Le ţin în palmă, ele mă rănesc, lăsând să curgă sânge peste ele, colo-rând toate gândurile mele cu picături fine de inocență. Voi pun la loc oglinda mea, îmi pun la loc gândurile împrăștiate, vreau să fac ordine în haosul ce bântuie un fraged fir de existență. Poate că acest lucru pare în van. De ce nu mi-aș găsi altă oglindă, în care să mă privesc, pe care s-o urăsc, să o ador și s-o spârg iar? Eu stiu mai bine de ce..., chiar și aceasta ultimă oglindă distrusă nu este a mea. Este furată de la alteineva, făurita după forma similității altcuiva. Oglinda mea a fost de mult spartă pentru că a fost mică, neînsemnată șimeticulos modelată, doar ca să ajungă, și ca, o grămăjoară de sticla săngere în mâna mea. În zadar am păstrat-o și pe ea, până la urmă tot a ajuns în aceeași plămadă cu toate celealte resturi spirituale. Sunt un necrofag, adun toate cioburile găsite în derivă, trecând pe lângă mine, cu un luciu mort și rece; tăios se uinesc toate, formând o imagine peticătă, multiple personalități și caractere, reflectându-mi doar suprafața și schimbând tot ce am încercat să finizez în toată existența mea... un cerc vicios, care nu se va termina niciodată, îspitor pentru minte, dăunător pentru suflet.

Ioana Sapianu, a XII-a

Acum te voi lăsa cu mine la o plimbare liniștită de plăcută și interesantă de ieftină, pe tărâmul gândurilor. De voit, ai voit. De ce? Deoarece a existat și există o cauză cunoscută tăie. Când spun a existat o cauză, înțeleg că te-ai opri din drum, refuzând să mergi mai departe, iar când spun că există o cauză, înțeleg că vrei să vezi cu ochi duhovnicești ce voi scrie în continuare; în astă vreme, eu, gândind, am ales un gând pe post de călăuză și învățător - în drumul nostru - care spune așa : Precum o moară care, atâtă vreme mișcată de apă fiind, nu se poate opri de la sine, dar stă în puterea morarului să macine grâu sau neghină, tot astfel și cugetarea noastră, fiind mereu în mișcare, nu poate sta fără gânduri, dar stă în puterea noastră să gândim cele duhovnicești, sau cele trupești.

Nu-i așa că acum ai o imagine a unei mori mișcate de apă, și a unui morar pus să aleagă între grâu și neghină? Dar nu numai aici am vrut să ajung, ci și acolo și dincolo, acum sau atunci. Cum e, oare? Interesant gând; important e că el îi-a zugrăvit o imagine despre scopul plimbării noastre care, sper că va continua în chip nevăzut, în noi, cu "NOI" !

Prof. Cristian LEPUS

= Un surâs gândit al vieții=

De multe ori ne mirăm de căți oameni trec pe lângă moarte, și nu ne surprinde căți trec pe lângă viață... Nu ne dăm seama că aceasta din urmă sfârșește și n-o ia de la început...

Așa e omul! Oricât ar fi de necăjit, nu se satură de trăit în felul său, alegând - între cele două extreme: a trăi și a mori, - soluția de mijloc: a trăi ca un mort, când ar fi atât de simplu să aleagă a trăi ca un om.

Total e influențat de minte, deoarece când omul a început să se întrebe: "Ce este fericirea?", înseamnă că a și început prin a fi nefericit. Avem libertatea de a alege; să nu mai căutăm atâtă răspunsuri cu mintea, când înimă le simplifică și recunoaște fericirile fără a le dezgoli (L.Bлага: "și cea mai mare fericire are sămburele tragediei în ea"), iar sufletul învăță să accepte total așa cum este de la natură, prin gândirea pozitivă.

Puterea gândurilor este considerată foarte importantă pentru întregul curs al vieții. Chiar dacă se formează în subconștient, se poate modela conștient, iar puterea de a-ți modela modul de gândire, înseamnă, în esență, puterea de a-ți controla viața. Pur și simplu, grijile se duc și poți să zâmbești, poți să înveți să fi fericit măcar câteva clipe pe zi, pentru sănătatea înimii; în primul rând, un surâs nu costă nimic, dar creaază mult, și, în al doilea rând, nu servește la nimic dacă nu este dăruit. Deci, să vedem lucrurile cum sunt, să le percepem prima dată într-o stare pozitivă, nu să le inventăm fețe și sensuri care să ne umbreaseă viață că lucrurile nu mai sunt cum au fost cândva, când oamenii se temeoau de ce nu știu, deoarece astăzi se însărcină de ce află. Dar omul, obsedat inconștient de sporirea cantității bunurilor materiale, a inutilităților dorite pe moment, pierde din vedere calitatea vieții pe care trebuie să o trăiască. Acum, parcă nu vesnicia macină timpul, ci modul de existență macină leatul, care este vital. De timp avem nevoie și pentru vreo bucurie ori durere, pentru aceea trebuie să-l menținem nepoluat de gândurile negre, de stresul crunt ce ne macină și ne scurtează viața. Dacă îl mai și irosim căutând necunosuchul care devină și mai necunoscut prin faptul că nu știm unde să-l dibuim, nu vom avea calea liberă spre împlinire. De ce să devenim nemulțumiți și dezorientați prin viața noastră îngândurată, complicată de chiar noi, oamenii, inutil, când fericirea e în jur și trebuie să învățăm să o simțim, nu să o întoarcem pe toate părțile, până începe să ne nemulțumească și ea ?! Atunci purcedem să ne învățăm într-un cerc vicios, și nu e bine defel...

Dar..., dacă vom trăi viața noastră lăsând și pe alții să-și trăiască viața lor, dacă știm să cinstim și libertatea altora, dacă suntem cinstiți cu noi în sine și iubim libertatea, nu libertățile, atunci... s-ar putea întâmpla să fim liberi cu sufletul să ne trăim viața, așa cum este ea!

Pompilia RÂNIOSU, cls. a XII-a

"Într-o viață, (spre exemplu, cea a noastră, a tinerilor) cunoști oameni feluriți. Memoria îi scoate la suprafață, când pe unii, când pe alții, pentru faptul că unii te-au emoționat, alții te-au șocat, și-au fost prilej de uimire, de bucurie sau de suferință, te-au nedreptățit, sau și-a părut că te nedreptățesc, chiar fără să aibă o legătură oarecare cu viața ta, s-au perindat prin față ochilor tăi, bogăți în merite sau ciuruiți în cusururi, învingători ori învinși, și... uite așa, începi să înțelegi, treptat, imensa frescă a omenirii!"

În adolescență, în tinerețe, ești cucerit, răpus, mai ales de inteligență. Și pare cea mai mare calitate omenească, strălucirea ei acoperă pentru tine goluri grave pe care le poate avea individul care te uluiește cu promptitudinea replicii lui, cu neprevăzutul ei, cu îndrăzneala unei vorbe de duh, chiar cu repeziciunea cu care asociază idei disparate, sau neagă adevăruri necunoscute.

Dar, pe măsură ce te maturizezi, începi să-ți dai seama că un om adevărat este mult mai mult decât un om intelligent. Că, pentru a merită numele de om, individul trebuie să fie înzestrat și cu "facultatea" de a percepe și a vibra la ceea ce se petrece în cei care îl înconjoară, în a căuta ce este de prețuit în ei, nu numai a alerga după propria lui originalitate, în a se contopi cu ei până când le va înțelege telurile și păsurile mari sau mărunte, în a schimba disprețul în compasiune, indiferența în simpatie, ura într-un mare dar, distanța în apropiere... Deși tânăr, pot spune că am întâlnit destui, și, dacă eu, mic și ne-experimentat cum sunt, am avut norocul să cunoască dintr-unii, înseamnă că sunt pe lume mulți. Si mai înseamnă că, dacă îți aduci aminte întâmplător de cunoștințele de o clipă sau de o durată, pentru trăsături ale personalității lor, pe alții nu-i uită niciodată, datorită întregii țesături sau impletituri de însușiri care le-a binecuvântat firea. Numesc întâlnirea cu ei un noroc, pentru că, s-ar putea să târâști după tine o existență searbădă, în care să te încrucișezi numai cu oameni scarbezi și ei, care își dibuie rostul și nu-l găsesc, care se înșeală în privința lor însăși și a celorlalți, care trec pe lângă adevăr și frumusețe fără să le vadă, care mor cu iluzia că au trăit, sau cu dezamăgirea că viața nu le-a dat destul. Dar și tu trebuie să-i vezi pe oamenii întregi, să nu treci pe lângă ei absorbit numai de tine, pentru că atunci, intersectarea e ratată, iar tu rămâi tot atât de sărac și gol, ca înainte de întâlnirea cu ei...

M. I., ex. cl. a XII-a

Tineri...despre tineri...pentru tineri și nu numai...

Se constată că generațiile, din ce în ce, sunt tot mai evolute, datorită tehnologiei avansate care le-a luat în stăpânire; nu degeaba trăim în "secolul vitezei"!

Discrepanța dintre generații este, pe zi ce trece, tot mai vizibilă. Aceasta se reflectă, mai cu seamă, în neînțelegările dintre copii și părinți, dar nu numai.

Și învățământul se degradează accentuat, an de an, datorită interesului scăzut al tinerilor pentru fenomenul riguros al învățării. Exemplifică doar un simptom în vogă printre tineri, anume acela că preferă să facă comentarii, o sinteză, o caracterizare de personaj etc., "de-a gata" de pe net, decât să citească o carte, să gândească, apoi să le efectueze ei singuri. Măcar dacă ar consulta calculatorul cu folos, pentru că, de cele mai multe ori, din necunoaștere, se aleg și se clonează tocmai "cele" mai puțin valabile ori interesante. Indiferența unora dintre tineri se face simțită și în privința emisiunilor culturale, pe care, pur și simplu, le evită. Interesul acestora este să stea cât mai mult în fața televizorului-urmărind emisiuni îndoelnice-sau al calculatorului, iar timpul alocat studiului este minim, sau deloc. Drept urmare, consecința imediată - pe care n-au cum să o conștientizeze (firesc!) - este aplatisarea; altorii, ea este urmată de îmbătărea simțurilor cu esențe submedioare. Mulți consideră mass-media ca vinovată (printre altele) de amplierea sexualității și de faptul că mulți dintre tinerii din ziua de azi sunt extrem de nepăsători în fața viitorului, deviza lor fiind "Trăiește clipa! Mâine poate fi prea târziu!" Constatăm că telefonul mobil este un lucru indispensabil, majoritatea fiind dependenți de el, de jocurile pe calculator, și multe altele... Parcă mai ieri ne fluieram să ieșim afară; azi ne dăm beep-uri; tot ca ieri, ne jucam "Flori, sete sau băieți", "Adevăr sau provocare" sau orice ne dădea un pretext să ne pupăm pe gură pe cine "iubeam"; acum, însă, totul se desfășoară cu "viteza lumini"!... copiii din ziua de azi nu-și mai trăiesc aşa cum trebuie copilăria, iar tinerii nu știu să savureze fiecare moment din această perioadă extraordinară a vieții lor; ei preferă să devină maturi, chiar părinți, la vîrstă fragede, regretând amarnic mai târziu. Confrății mei tineri, de sunteți, căt încă mai sunteți, șiți voi înșivă, nu încercați să copiați pe nimeni, și sigur veți reuși în tot ceea ce faceți!

Marinela MARTINICĂ, clasa a XII-a

Încă din tinerețe, visam să devină bogăți, celebri și plini de succes, să avem tot ce ne dorim și să facem tot ce ne place.

În condițiile vieții trepidante din zilele noastre, oamenii se simt deseori atât de apăsați și stresați, atât de plini de durere și de eșecuri și atât de lipsiți de speranță, încât devin căt mai dispusi să-și riște viața și sănătatea pentru orice lucru care le promite alinarea, indiferent căt de treceatoare ar fi aceasta.

"Ascultă de simțăminte, dar privește la bani!". "Dacă un lucru te face să te simți bine, fă-l! Grăbește-te, viața trece pe lângă tine!" - iată îndemnuri la modă azi.

Însă fericirea de durată nu se obține cu dușca, iar mulțumirea nu se găsește în sticle sau în pastile. Pacea interioară nu se poate administra întravens. Bunătatea și compasiunea nu se pot cumpăra din farmacie sau de la colțul străzii.

Biblia spune că urmarea impulsurilor carnale sau a "îndemnurilor firii pământești" duce la rezultate negative, cum ar fi immoralitatea, desfrâul, lăcomia, neînțelegările de tot felul, bețiile, izbuințările de mânie!

Deceniul în care trăim este martorul unei căutări asiduă după valori autentice, al Renașterii credinței și al disponibilității crescănde a oamenilor de a accepta intervenția în viața lor nu numai a unei Puteri Supranaturale, ci și a unui Dumnezeu personal, interesat de soarta lor.

Suntene niște ființe minunate. Noi nu venim pe lume așa cum susțin unii, doar cu un echipament minim necesar pentru supraviețuire. Fiecărui dintre noi îi este dată o conștiință care are rolul de a ne ține pe calea cea bună; un întreg arsenal de simțăminte și emoții care au menirea de a ne îmbogăți viețile; și un creier pe care niciodată nu-l vom putea epuiza sau uza.

Sănătatea și bunăstarea nu sunt totul. Nici bogăția, celebritatea, aspectul fizic plăcut sau puterea nu sunt suficiente. Stilul de viață actual presupune și creșterea și dezvoltarea spirituală.

Un astfel de mod de a trăi ne impulsionează cu un spirit de mulțumire care ne face să înțelegem că dacă nu suntem mulțumiți de ceea ce avem, nu vom fi niciodată mulțumiți cu ceea ce dorim să avem.

Creșterea spirituală completează "piesele" lipsă și umple golurile din viață, pentru că tot este trecător pe pământ.

Oana ARDELEAN

Să sperăm, să visăm, dar... să fim...

Viața... E a ta? A mea? Și aici...sălășluiesc oamenii, adică noi..., buni sau răi, împreună sau singuri... Vom ajunge, oare, să înțelegem...ceva, cumva, oarecândva? Ești? Sunt? Și totul arată, ni se arată...Restul...nu mai contează; sușiuri și coborâșuri, însă vine momentul când faci un pas înainte...și... treci.Unde, când, unde? Creștem, astă-i sigur! Uncori devii mai mult decât ești și ajungi să te întrebă cum poți să te desparți de ceva, de cineva! Cum poți să înțelegi că așa e cel mai bine? Că totul se schimbă? Cum poți găsi o cale să te simți mai bine în loc să-ți se rupă inima? Cred că cel mai greu lucru pe care îl vom învăța, e cum să-ți iezi adio! Pleci la întâlnirea cu necunoscutul... Deseori ne e oferită o nouă sansă de a simți, a apăra adevărul pe care destinul ni-l scoate în cale... Oare ce învățăm din viață? Cum realizăm care ne este menirea? Totul e să deosebim, să alegem, să simt... altfel vom pierde! Ce? Cine? Pe cine? Întrebări inutile! Viața ta e a ta, nu trebuie să te gândești cum ar fi putut fi, nu e cale de întoarcere...

VASS Sorina, clasa XII-a

Ce aș face într-o zi din viață dacă aș ști că e ultima?

Probabil aș rămâne un moment pe loc, neștiind ce să fac, pe unde să apuc, dacă să râd, sau să plâng, ar fi un moment unic..., ce ar ține doar câteva secunde, dar care ar părea veșnic...Ce aș face în această zi? Întrrebarea mi se învârtește în continuu în minte și „deodată”, mă trezesc, o iau la fugă, nu am timp de pierdut, fug, fug mereu. Străzile ca un labirint șerpuiesc printre case și nu mă lasă să ajung niciunde. Văd oameni, ființe cu fețe liniștite și cu pasul lent, prea lent; pentru ei totul e atât de normal, sunt atât de calmi, nepăsători, unii mă privesc curioși și se îndreaptă spre mine, mă întrebă ce am pățit, eu vreau să le vorbesc, dar nu pot, din gura mea nu poate ieși niciun sunet; oare de ce? Mă simt ciudat. Reușesc să scap din privirile lor; o iau din nou la fugă și ajung într-un parc, mă aşez pe o bancă, fugă mă epuizat, abia mai pot respira. Stau sără să fac nimic. Niciodată nu am reușit să fac asta, să stau, nu îmi place, sunt o fire dinamică, însă acum repaosul mă liniștește. Gândurile mele încep să ia o ordine, mă calmez..., dar inima îmi măsoară în ritm alert timpul rămas. Mereu m-am gândit că moartea e doar o ușă imensă pe care poți intra, dar nu poți ieși; nu mi-a fost niciodată frică de ea, probabil pentru că o credeam departe, dar acum, acum când îmi simt mâna care mă apasă în pământ, pe creștet, mă simt ciudat, ca într-un vis, ca într-un coșmar. Mă ridic de pe bancă și decid să mă duc la cei dragi, să-mi petrec ultimele clipe cu ei; la gândul acesta două lacrimi, izvorâte din ochii-mi lipsiți de vedere, mi se prelungesc pe obraji și cad pe pământ. De ce? De ce eu? Ce o să se înfâamle cu toate visele, speranțele pe care mi le-am făcut, cine o să mi le-ngroape? Merg spre casă cu pașii hotărâți; în drum, văd lucruri pe care înainte nu le-aș fi observat: zăresc o cerșetoare cu un copil în brațe, mă uit la ea, o văd că plâng, mă îndrept spre ea, o măngâie.. tremură, îi e frig, îi dau haină mea, eu „oricum, nu voi mai avea nevoie de acoperământ. Privesc cerul: e atât de albastru, de mare, prea mare pentru mine. De-odată mă simt atât de mică, de neînsemnată; oare cine mă va ajuta dacă voi greși drumul spre moarte?

Ajung acasă, apăs pe clanță, mi-e greu... nu pot intra, ce o să-i spun mamei? Mama mă vede, vine la mine și mă strânge în brațe, mă simt din nou ca un copil, mă pierd în acest vis, îmi place să cred că viața mea e în măiniile ei, să uit ce mă aşteaptă peste câteva ceasuri. Toți cei dragi se strâng în jurul meu. Cum se face ca sunt toți la mine acasă?... cum de am uitat? E chiar ziua mea, frumoasă ironie... Toți îmi zâmbesc și îmi urează “La mulți ani!” Urările lor îmi sunt nefolositoare; care “La mulți ani”? mai am doar câteva ore! Îmi șineră în urechi, întruna, “sânătate, fericire, viață lungă...”, nu mai suport, cuvintele lor pline de bunăvință și căldură îmi apasă inima; decid, totuși, să stau cu ei să petrec, să îmi sărbătoresc ziua de naștere și ziua morții în același timp. Petrec, reușesc să uit, mă prind în veselie lor și, pentru prima oară în acea zi, râd. Cineva spunea că cea mai tristă zi din viață ta e aceea în care nu râzi deloc, deci, totuși, această zi nu e cea mai tristă; se înoptează, toți pleacă pe la casele lor, mă simt atât de singură...

Ies din casă; nu mai suport pereții, parecă se strâng în jurul meu și mă sufocă. Străzile sunt pustii, e ora la care moartea le bântuie și-și alege victimele; în primul moment vreau să fug, să intru în casă și să mă culc pentru a uita tot, dar apoi decid să o înfrunt, să mor eu fruntea sus... A sosit momentul... Simt cum trupul mi se înmoiaște și mă încercă o durere covârșitoare; totuși, mă îmbărbătează gândul la tot ce las în urma mea și strig “nu vreau să mor”; însă, dintr-o dată, realizez...” mor, sau nu mor, acum? Doamne, îndură-te... și mai...”; apoi, coșmarul dispără...

O lumină străpunge întunericul: sunt întinsă pe un pat de spital, cu mii de perfuzii înspite în mine. Toți mă privesc fericili, o asistentă îmi explică: am fost în comă, m-au crezut moartă, dar, iată... am deschis ochii și acum sunt în siguranță, în viață. Ecoul acestui cuvânt mi se repetă în minte... În sfârșit, un cuvânt care exprimă adevărul; pentru prima dată, în acea zi, chiar aşa mă

Ana KOVACS, clasa X-a

Dialog între un boboc și un absolvent

Mi-am părăsit lejeritatea copilăriei nu de mult, chiar ieri, și putea spune. Dar, totuși, tot copil sunt, în ochii acestor oameni care, de acum, mă inconjoară. Colegii nu mai sunt același, ci sunt mult mai mari, mai căliți de trecerea anilor, mai vioi, cu idei îndrăznețe și idealuri că se poate de deșarte. Realizez că și eu sunt la fel, eu nimic mai bun sau mai tâmp. Sunt un boboc, unul din mulți, și vreau să mă acormodez cu idea.

Total este atât de nou, și, în același timp, atât de familiar: același coridoare pline cu elevi, doar că aceștia sunt mari, același nărvuri ale profesorilor cu diferență în abordarea problemelor, același eu, doar mai visător, mai credul, mai inteligent, mai fastăcit. Pentru prima oară în viață, mă apasă povara responsabilității, sunt mai confuz ca niciodată iar acea fată blondă, cu care tot dă ochii pe coridor, mă obsedea și mă fascinează cu prăvirea ei. Atât mi-ar fi de rușine să gândesc așa în fosta mea școală! Poate aș dezamăgi fostul diriginte, fostul coleg de bancă, dar mi-e cel mai teamă că mă voidezamăgi pe mine însuți. Acest lucru ar fi mai ușor dacă aș ști ce vreau;

Mă însoiară acel răsfoit al catalogului, așa cum e el, scurt și tâios. Știu că și eu sunt pe acea listă, știu că nu știu nimic. Sper totuși că, săptul că sunt boboc mă va scuti de această ostilitate necesară, ce este liceul...

Se lasă toamna peste al meu gând. O toamnă ce mă duce în acea participă a minții mele, unde am înmagazinate amintirile primelor zile de școală: afară miroșea a sum de frunze și rășini arse, aerul avea acel iz tâios, de incertitudine, între anotimpuri, jocul de pasteluri dintre frunzele bătrâne și cerul clar, albastru. Contraste ale naturii, mereu același, mereu diferite.

Mă gândesc nostalgie la miroșul manualelor proaspăt scoase din tipar, cu folii lipite, poate chiar prost tăiate, dar cu acel conținut, care ne făcea sa ne înfiorăm de emoții, dar și de suspans.

Frumoase erau acele zile și, iată, că sunt déjà în al doilea an de școală. Nu s-a schimbat nimic: toamna are tot acel iz plăcut de iarnă tânără, cu ale sale culori și adieri... Însă, spre deosebire de oricare dintre cei lăi anii ai mei, această toamnă este ultima pe care o voi mai trăi așa. Ea îmi impune să mă decid asupra unui lucru dureros, cu care sunt atât de familiar: iar în schimb, mă se dă șansa să devin om, să mă alătur unei noi lumi, una cu poveri mai mari, cu responsabilități. Acest an voi abandona copilăria și adolescent, voi îmbrățișa maturitatea și îmi voi continua viața, fără să mai simt cum e acea zi de toamnă, când bruma de afară pudrează frunzele pastelate ale pomilor, când colegii zâmbesc... în toateuna mai matur și mai sincer...

Ioana SAPIANU, clasa XII-a

Desen

Copilul desenează o casă
o construiește singur pe dinăuntru și pe dinafără
înăuntru pune o masă
afară lipșește o scară
înăuntru sunt eu tu el
eu tu el stau la masă
lângă scară afară se mai poate vedea un cățel
pe nimeni să intre nu lasă
casa se astăpează o stradă se pare
strada într-un frumos cartier
cartierul într-un oraș nu prea mare
orașul în cer.

M.Maria, cls.a VI-a Gen.II

Dor de dor

Mi-e dor,
De dorul păsării ce voi să-o prind,
Toamna pe deal sau poate pe-un grind...
Mi-e dor,
De dorul miroslului de fin cosit,
Într-o seară de toamnă cu roșu asfintit...
Mi-e dor,
De dorul verdelui de grâu încolțit,
Ce strigă la soare să fie iubit...
Mi-e dor,
De dor din dor neprihănit... Vlad PER, cls. a X-a

Distanță

De câte ori distanța ne condamnă,
Un zburător sălbatic imi bate la geam.
Tu dai de la tine, eu nu pot să dau.
Te superi pe mine... aş da, dar nu am !

Lupta tirană provoacă distanță
Pe aripa vieții cea grea.
Destinul își impune prestația,
La sfârșit... ne dă lovitura !

Sunt gânduri, ispite... E ca un roman.
Distanța ne mistuie tare.
Acum, distanță mi bate la geam...
Te-ai intors... și zburătorul moare !

Priscila ZBÂRCE, cls. a XI-a

Plouă peste sufletul meu...

Din cer cade ploaia
Peste sufletul meu;
Și plouă, și plouă,
Cu jale, din greu.

În jur totul e trist
Și totul e surd;
Sunt ca o nalucă,
În umbră m-ascund!

Sunt floare pribegă,
Plec capul și plâng;
Nimeni nu-ntreabă
Ce-am fost sau ce sunt?

Ca mine și altii
Au fost și vor fi;
Umbra uitării
Vor dobândi,
simt.

Suflete triste
În urmă rămân;
Destinul și timpul
Ne este stăpân.

Și plouă, și plouă!
În gândul meu
Plouă cu lacrimi,
Plouă mereu.

Lună și stele
De vor zâmbi,
Ploaia din suflet
N-o pot opri!

Adelina DAROTI, cls. a XI-a

De ce tocmai eu...

Durerea e imensă
În astfel de momente
Iar lacrimile-mi curg
Șiroaie... ca pe-un munte...

Nu știu ce să fac
Și unde să mă ascund
Nu vreau să văd pe nimeni!
Acum eu asta simt...

Fug prin pustiu,
Fug în neștiire,
Fug și-ncerc să mint.
Pe cine? Pe mine...

Ajung la un munte
Secată de lacrimi
Și fug în continuare.
De ce? De rezultate...

Greșeala-mi aparține
Dar acum eu m-am schimbat...
Și totuși... nimeni n-o să uite
Ce s-a întampnat...

Ajung la o mare
Privesc către larg
Sar pentru uitare...
Și cad...

Trupu-mi plutește
Și-n jur sunt doar eu
Doar eu și lumina
Și amintirea...

Mă zbat...
Nu vreau să pier...
Și-o gură de aer... atât
...mai cer...

Mă cufund cu gândul
În amintire și-n durere
Mi se cufundă și trupul
În adâncul mării rele...

Atâtă timp am implorat
Iertare... uitare...
Și am primit doar
Certare... umilire...

Optez pentru viață
Dar e prea tarzii
Trupul mi-e gheăță...
Deloc viu...

Cum aş putea să zâmbesc,
Cum aş putea să trăiesc,
Acum, când tot ce am avut
...am pierdut...

AnaMaria CIOCANI, els. a XI-a

Răcoarea undelor adânci

Să suferi mereu cum suferă marea
Și câte susflete plâng odată cu ea;
E singură și totuși are un ideal deasupra,
La fel și peșteii din ea...

Să spulberi vise cu valuri e greu,
Căci undele pătrund adânc în sânge.
Sufletul! Sufletul se-nșeală, uneori, amarnic,
El nu iubește cu adevărat

Decât bucuria adâncă și simplă a vieții,
Din după-amiezii de vară.

“O apă nicicând nu minte.”

Niciodată nu privi în apă
Atunci când iți pui o mască;
Poate vei ucide acel suflet
Ce se scaldă în undele adânci!

N-ai vrea!!!

N-ai vrea...

Însă ai putea... să schimbi:
O viață, un suflet, o lume,
Când totul pare sfârșit;
Când lacrimi de singurătate
Omoară copilul din noi;
N-ai vrea, n-ai vrea... și ai dori
Să iubești... viață...
Nu stăruință pietrei...!

Se așterne pulberea... inertă, pe ciclu-nchis, ca o copertă...

Pompilia RÂNIOSU, cls. a XII-a

Frânturi de existență Mă ascund de zgomotul orașului și ajung în fața mării ce privește apusul de soare...Aud multă liniște care se aşterne în adâncul apelor...Valurile se înșiră pe pietre obosite de căldură. Văd cum o pasăre dă din aripi și melancolia mă preface în mine, cea care vrea să moară aici, în undele mării, sub cerul amortit de începutul unei nopti adânci...

În față, se întinde marea albastră; în spate, soarele fugă...și e recă. Plouă cu fade nostalgie și minciuni... Nici nu mai știu de există.

Deasupra, e cerul gol și palid; sub mine, apa curge și mă cheamă...Cred că voi pleca și eu... E târziu...Mă transform în lacrimi amare și mă întorc în mare...Nu mai e timp. Nu te mai disting acum, e ceață. Mă plimb printre gândurile tale...Îți sunt de tot străină...Acum înțeleg. Nu te privește de există.

E gol pustiu și-mi cântă o cioră; sunt singură și n-aș vrea să plâng, dar nu știu pentru a căta oară, iar drumul meu e-atât de lung...Copacul morții scărțăie... Tu-l legeni, chiar dacă eu te rog să te oprești, căci frică mi-e, și vântul rece nu-l suport. De spini mă agăț, chiar de înțeapă, căci săngele mă încălzește; iar până la uscat mai am doar o treaptă, dar vorba ta crunt mă izbește...

Oana VELIȘCA , cls. a XI-a

Gânduri...lirice

1. Privesc ochii-ți blâzni, plini de iubire, și mă-ntreb de ce sunt triste și umezi; tu mi zâmbești și-mi spui, cu iubire, că în curând, totul va fi bine...
2. Ești o lacrimă născută din iubire, un zâmbet senin ce luminează peste fire; ești un vis ce persistă în ciuda dimineații, minunea ce dă sens vieții, ești cel ce pe brațe calde mă poartă-nspore nori, ești esența ce mă umple de fiori: tu ești a mea dorință, de aceea-ți dăruiesc întreaga mea ființă...
3. Mă apropii ușor și cu slălă...te privesc atentă, dar cu teamă...vreau să te cuprind în brațe și să te strâng...Dar totul e un vis, chipul tău dispare în ceață... În dor, adorm cu ce-am rămas, își sărăt doar amintirea în noaptea de gheăță...
4. Ușor, îmi aduci somnul pe pleoape, mă adâncești plin de mister în noapte, mă învăluim în dulce glas de șopante, mă mângâi încrețitor și-mi dăruiesc, ca-ntotdeauna, cel mai suav vis dintre toate, mă veghezi în vreme de restrînte foarte, căci...tu ești al meu înger păzitor trimis să-mi fii mereu aproape... Litere ce nu le-am șoptit nimănui, azi le seriu pe valuri, cuvinte ce nu le spun oricui, azi, le dăruiesc vântului, celui mai frumos gând îi încredințez să-ți aducă valul și vântul să-ți mărturisească, însuflare, trăirea pentru care binecuvânt și mulțumesc...

Giorgiana BISCOȘ-VINESAR , cls. a XII-a

Când încă n-ai gustat din fructele minciunii,
Iar adevarul tău e complet străin,
Când crezi că stii din tainele înțelepciumii,
Și-ndepărtezi un singur lueru: florile de crin...

Când doar le negi pe toate ce există,
Și nu mai știi ce-ai zis și ce-ai negat,
Când totdeaun-alegi varianta pesimistă,
Ori n-ai luptat și deja te-ai predat...

Când drumul cel mai scurt îți pare greu,
Și nu pornești, căci "stii" că n-ai să-ajungi,
Ori infinitul tău popas spre Dumnezeu,
Și n-ai să pleci decât la drumuri lungi...

Când nu mai știi de-i vis ori e aievea,
De aii uitat ce-i bine și ce nu-i,
Când nu mai poți să simți decât durerea.
Și crezi că porții povara cerului...

Când vrei tu tot și tinzi spre perfecțiune,
Sau crezi că ești mai bun decât ceilalți,
Când nu mai întreprinzi nici o acțiune,
Și nu vrei să-nmulțești ai tăi talanți...

Când aii uitat de tot ce este mila,
Și nici mai știi cum e să dăruiesc,
Când bei atât de mult precum cămila,
Dar tot tău sete să agonisești...

Când alții-și vars-asupra ta nădușul,
Iar singura ta vină e că ești,
De vântu-neliniști-n drumul său tot stuful,
Și ochi violenți se-nchid când îi privești...

De-oceanu-ascunde apele-i adânci,
Iar monștrii mării nu se mai arată,
Să nu gândești că nu mai sunt și stânci,
Ce-asteptă să-ți sfarme corabia toată.

Mihai RUSU, cls. a XI-a

Adelina DAROTI, cls. a XI-a

Suflet deschis

Acum, când încearcă să se topească grijile, să înflorescă inimile, să se lumineze spiritele, am adunat gânduri de la fiecare dintre noi și le-am aşternut cu tot dragul pe hârtie, pentru a ajunge la sufletele voastre:
 Crede în Dumnezeu și iubește-l; EL este lumina vieții tale;
 Dă oamenilor mai mult decât consideri tu că merită;
 Nu dormi atât cât îți-ai dori;
 Când spui "îmi pare rău", uită-te în ochii celui căruia îi ceri iertare;
 Trăiește sănătos și demn;
 Nu lăsa o ceartă să distrugă o prietenie;
 Când vorbești (chiar și la telefon), zâmbește; cel cu care vorbești va simți zâmbetul în vocea ta;
 Nu crede tot ce auzi;
 Încearcă să fii cinstit chiar și cu cine nu îți place;
 Fă-ți ordine din când în când în lucruri și gânduri;
 Dacă faci o greșală, corectează-o;
 Privește oamenii în ochi și fii sincer cu ei;
 Iubește-ți aproapele și ajută-i pe cei din jur;
 Roagă-te (măcar din când în când). Există o putere extraordinară în rugăciune;
 Tine cont că tăcerea e, câteodată, cel mai bun răspuns;
 Învață regulile; astfel, nu le vei incălcă.

Citiți aceste rânduri cu atenție. Poate că unele dintre ele vă sunt folositoare și vă vor lumina calea spre a dobândi o inimă sinceră și deschisă !

un grup de elevi de la Școala Generală cu cls I-VIII nr. I

EXTEMPORALUL...bată-l vina!! sau Cum trece...wekend-ul pentru unii tineri!!

Deși la început pare simplu, mie îmi este destul de greu să răspund la această întrebare, deoarece nu am o schiță după care îmi organizez sfârșitul de săptămână. La mine, fiecare weekend este diferit de precedentul său.... Totuși, pot spune că, deși weekend-urile petrecute de mine, diferă unul de celălalt, cel puțin, foarte, încep în aceeași manieră... Pentru mine, sfârșitul de săptămână începe când mă trezesc, sămbătă dimineață, bine-nțeleș, prin dimineață...Înțelegându-se...după ora prânzului; prima activitate pe care o fac, după ce mă trezesc din lunga "hibernare" este să "discut" cu calculatorul și să-l conving să se apuce să-mi dedice câteva melodii, pe care, dacă nu le ascult, nu mă pot da jos din pat, ca să nu mai vorbim de curațenia din cameră, de care nici nu îmi pot imagina cum ar fi să mă apuc, fără acordul plăcută urechil... După ce abia pornesc muzica, începe o jumătate de oră de ceartă cu mama, ceartă cu care, deja, m-am obișnuit: repetând aceeași "melodie" pe tema genului de muzică pe care îl ascult și care nu este de loc agreat de cei de o anumită vîrstă. În ce mă privește, eu prefer muzica neagră, hip-hop, rap, reggae..., ce se ascultă, de obicei, cu volumul ridicat. Probabil de aceea mama nu suportă aceste "tonuri", și o aud mereu spunând să dau volumul mai înțet, să nu mai ascult aşa ceva, că e vulgar, că e impropriu ca un copil să asculte astfel de ... bla, bla, bla, etc.; oricum, deja m-am obișnuit și cred că și ea, blata, își dă seama că o ignor. După "aceste discuții", o rog să mă lasă singur în micul meu "ghetou", deoarece e spațiu privat și eu nu a fost invitată. Abia când părăsește, bombânind, camera, mă pot apuca, în sfârșit, linistit, de făcut ordină în micul meu "col di rai". Prin curătenie, evident, înțeleg ce-mi place mie... Apoi, rapid, realizez că e aproape ora trei după amiază și eu încă n-am înfulecat nimic; aşa că, în semn de răzbunare, mă duc și eu, la rândul meu, să invadiez, spațiu sacru al mamei mele, adică...bucătăria. Acolo produc un adevarat dezastru în timp ce mănânc, lăsând tacâmuri și mâncare peste tot... astfel că, după ce mi-am lăsat amprenta asupra ei, aceasta arată precum... Hiroshima sau Nagasaki, după atacul din 44, sau ca Cernobâlu după explozia fostei centrale nucleare... Pentru a evita un nou scandal, prefer să-l arătă mamiei un număr de...magie și să dispar că mai repede de acasă, mergând la un prieten. Acolo îmi petrec restul zilei, până pe la şapte și jumătate seara. După, mă refugiez, pe nevăzute, acasă, mă mai înfrunt și eu cu căle ceva, că, deh! mi s-au lipit mâtele de atâta consum de energie; fac, apoi, rapid un duș și...mă teleportează în oraș. Aici urmează o noapte lungă, plină de evenimente care, deși mă îmi plac, nu e bine să le menționez... Atât pot spune că este o noapte la discotecă, împreună cu prietenii, plină de distrații. Ajung, apoi, acasă, pe la cinci și jumătate dimineață, rupt de oboselă și nu numai... Acasă urmează un somn, poate, nemeritat, dar de care profit, oricum, din plin, până a doua zi pe la ora patru, când mă trezesc, sau doar am impresia... Cert este că urmează același ritual ca în ziua precedentă, doar că, de astă dată, prefer să petrec restul zilei în compania amicilor, la căte un film sau altceva. Filmele și "omorâul lîmplui" împreună cu cei ca mine, sunt în consens cu muzica ascultată, deci nu mai detalierez... Cel mai mare coșmar apare luni, când realizez că...wekend-ul...s-a terminat! Îmi revin, însă, destul de repede, când mă gândesc că vor mai urma și altele de acest gen...

Marius FECHETE, cls. a X-a

Cum să pierzi dreagostea în 30 de secunde?!!

Dragostea nu mai e la modă azi...se "poartă" cinismul, arogența și atitudinea "hard to get". Războiul dintre sex și căpătă aerul unei competiții de căștigare a independenței emoționale. Romantismul are parfum de cremă "Farmec", pe care-l privești cu duioșie pentru că-ți amintește de miroșuri fine, dar cu care nu te da niciodată în public. Nu vrei să miroși "a bunica". Suntem educați să nu ne asumăm riscuri emoționale. E mai puternic cîte iubește mai puțin! "Cine nu riscă nu căștigă!" e deviza lumii moderne... în orice alt ceva, mai puțin în dragoste! În iubire e o dovadă de sălbăticie. Studiile arată că primele 30 de secunde sunt relevante.

Doar atât îți ia să știi că te-ai putea sau nu îndrăgosti de o persoană pe care o vezi prima dată. Înseamnă că... dragostea la prima vedere există! Panicăză-te! Trăiește în secolul vitezei! Gândește-te de câte ori căte 30 de secunde ai irosit până acum! Asta nu înseamnă că de atâtea ori ai și trăit dragostea la prima vedere, ci că doar de-atâtea ori ai fi putut-o trăi! Purtăm cu noi un bagaj de iubiri necunoscute, pentru că povestea începe cu adevarat doar în momentul gestului decisiv... Pentru care ai nevoie de curaj. Curajul de a învinge prejudecățile și frica de refuz. Așa că scotă cește-ți în colecția ta de 30 de secunde și întreabă-dacă n-ai ratat cumva o frumoasă și adevarată povestea de dragoste doar pentru că nu ai avut curaj!!!

Dalinda DINICICĂ, cls. a X-a

Povestea bunicului

Într-o zi frumoasă de vară, Ana a fost la buncică. Era cam supărată...

- De ce ești supărată? a întrebat-o bunicul.
- M-am certat cu prietena!
- Vrei să-ti spun o poveste frumoasă?
- Da, îi răspunse Ana.
- Povestea este despre o întâmplare adevărată, petrecută cu mult timp în urmă.

Personajele sunt doi prieteni buni: Andrei și Marius.

Bunicul își începu povestea. Ana îl asculta tot mai fascinată. Prin fața ochilor, i se perindau imagini cu cei doi băieți. Aceștia erau nedesprățită. Dimineața mergeau împreună la școală, iar la prânz se întorceau tot împreună. Într-o zi geroasă de iarnă, când cei doi se înapoiau spre casă, Andrei a căzut în pârâul înghețat. Fără să piardă nici o clipă, Marius a sărit în ajutorul lui. Marius era mai mare cu trei ani decât Andrei și își proteja mereu prietenul. Copii fiind, se mai certau de la lucruri mărunte, însă nu lăsau să treacă mult timp până la împăcare. Cei doi au rămas prieteni toată viața.

- Bunicule, cine sunt cei doi prieteni?
- Ghicește! mai spuse bunicul.
- Știu! Marius ești tu, iar Andrei este vecinul de alături! surâse, fericită, Ana.

Roxana BOCIAT, cls. a V-a

Prietenia

Cum ar fi să rămâi într-o zi singur..., toți cei care sunt în jurul tău să nu mai fie alături de tine, să-ți fie dor de-o vorbă dulce, de-un zâmbet cald, o glumă bună, de o companie pe vremea ploioasă și de o "gașcă" din cea călduroasă..., zâmbetele să-ți înconjoare inima, sufletul să se simtă fericit, și cum..., aşa, dintr-o dată...să pierzi tot, și...poate că a sosit vremea să te uiți în jur, chiar există asemenea vise, iar, dacă da cu adevărat, străduiește-te, copile, să le păstrezi, că nimic nu e mai sfânt ca "Prietenia". Ea te ridică, te coboară, te învață, te dezvăluie, te face să te simți tu...un om mic, dar mare pentru alții. Sau, gândește-te aşa: Cum te simți când ai lângă tine un amic? Parcă soarele zâmbește, luna nu e una, parcă se topesc norii, înviu, ești pierdut și totuși fericit, cea mai fericită ființă de pământ, pentru că alături de tine ai pe cel mai bun prieten rătăcit în lume, dar găsit cu greu. Și dacă ai lângă tine un prieten pe care-l cunoști de-o viață, cu care ai împărțit totul, toată copilăria și tot ce cuprinde iubirea, ați învățat și crescut împreună, atunci citește asta: "Deși în viață se întâmplă multe, uneori suntem veseli, alteori trăși, vreau să-ți mulțumesc pentru simplul fapt că ai fost mereu alături de mine, că m-ai înțeles, m-ai ajutat, și acum, după mult timp, nu m-ai uitat! Sunt vorbe puține, dar spuse cu drag, din inimă vin și tie și le dăruiesc! Și toate-s pentru tine..., neprețuit și cel mai bun al meu prieten!" Sau...stai... ar mai fi ceva: Ce se întâmplă dacă, vreodată, dintr-o simplă întâmplare, se ajunge la ceartă și...? Veți trece unul pe lângă celălalt, veți uita de anii petrecuți, veți pune ură în loc de iubire și fiecare va trăi cu ideea că a avut lângă el un dușman? Atunci, dacă e aşa, ascultă și ia aminte, copile: "Nu rupe firul unei prietenii, căci chiar dacă îl legi din nou, nodul va rămâne!". De ce să pierzi într-o secundă toate clipele, vorbele, saptele dovedite în cursul anilor, de ce și pentru ce?! Și acum, gândește-te serios la ceva." Totuși, cum ar fi să n-ai pe cineva!?"

Giorgiana MIORCĂNEANU, cls. a XI-a

Să să mă ierți...

Nădejdile... mai ducă-se de-a dura! Cenușa lor voi să o îngrop...într-un coșciug pe căt le-a fost măsura... Și-o să implor, apoi, un târnacop să-mi ia din moecăndă...literatura.. Tu să nu crezi că ai sădît vreo vină, ca pe-o secure-n care să mă tai; iar de va fi cum nu dorim să fie, să știi că eu sunt pricinașul rău: prea năvălisem cu bicisnicie în taina sufletului tău! Cum remușcarea mie mi se cade, nu am să-ți las din buclucașa nici un fir, ci am să te aşez între Pleiade, eu urmându-mi drumul spre nadir. Dar, să mă ierți, dacă mai ai putere; căci și-am slujit cu cel mai proaspăt gând (chit că prietenia tine de himere!)... Mai iartă-mă-ntrucătiva, până când...mă va reduce timpul la tăcere...

Sori, cls. a XII-a

Caderea în necredință

Oamenii au căzut în necredință
fiindcă s-au lipsit de duhul

cunoaște" (Matei 7, 20).

Oamenii au căzut în necredință fiindcă s-au lipsit cu totul de duhul rugăciunii sau fiindcă nu l-au și nu l-au avut niciodată. Într-un cuvânt, pentru că nu se roagă. De aceea inima unor asemenea oameni devine câmpul în care poate lucra în voie Stăpânul lumii acestora! El este și stăpânul lor. Aceștia nu s-au rugat și nu se roagă Domnului să coboare asupra lor roua harului dumnezeiesc (iar de darurile Domnului împotriva noastră, făcute cu rea intenție, o lezare a onoarei și de aceea nutrim față de ei ură adâncă, ucigașă, gând de mânie și răzbunare. "După roadele lor îi veți

O rugăciune de dimineață: Dumnezeule! Făcătorule și Stăpâne al lumii, cauță cu milostivire în ceasul acesta al dimineții asupra făpturii Tale împodobită cu dumnezeiescul Tânăr chip. Fă ca ochiul Tânăr să mă învioreze și să vină lumina Ta - mai strălucitoare decât Soarele în bezna sufletului meu, cel ticăloș de păcat. Ia de la mine întristarea și lenea, dăruiește-mi veselie și vigoare sufletească, pentru ca inima mea să slăvească cu bucurie bunătatea și sfîntenia Ta, nemărginită - Ti măreție, desăvârsirea Tale fără de sfîrșit, în toată vremea și în tot locul. Că Tu ești Făcătorul meu și Stăpânul vieții mele, Doamne, și Tie se cuvine slava de la toate făpturile Tale raționale, în tot ceasul, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Din clipa când omul, prin propria-i voință, a căzut de la Dumnezeu, el care fusese cândva o viațătoare de pe lângă casă, dar care s-a sălbăticit, hălăduind prin păduri de nepătruns, el privește fără chef către locul viațării sale de odinioară, preferând întunericul pădurii, adică al lumii acesteia, luminii vechiului loc, adică raiului dumnezeiesc. Îi vine greu să se uneasca cu Dumnezeu, iar atunci când reușește să o facă, cade adeseori de la Dumnezeu, îi este greu să creadă sincer în Dumnezeu și în toate câte El îl le-a descooperit, nu se îngrijește să păstreze în suflet nestrămutat cerescul dar al credinței. Dacă Dumnezeu poartă de grija, eu înțelepicuine Sa pronatoare, firului de iarbă, florii sau frunzei unui copac, lăsa-ne-va oare pe noi în părăsire? Convinge-te, din toata inima, omule, că însuși Domnul Dumnezeu, în a Sa iconomie, se îngrijește de toată făptura Sa, până la cea mai de pe urmă, înțelege că lângă fiecare făptură stă nevăzut Creatorul. După cuvintele Mântuitorului, Dumnezeu îmbrăca iarpa câmpului (Matei 6, 30), hrănește păsările cerului (Matei 6, 26). Cu ce nu ne înveselește Domnul pe noi, făpturile Sale? Chiar și cu flori. Ca o gingășă mamă, cu puterea Sa atotțioare și cu înțelepicuine Sa, în fiecare prîmăvară face să crescă pentru noi, din nimic, superba vegetație. Să ne desfățăm cu ea și să nu uităm a preaslăvi bunătatea Creatorului, Părintele nostru cereș; să răspundem iubirii Sale cu inimile noastre iubitoare!

Prof. Carmen VASS

*

Fiecare om își are o istorie a lui cu drumul Damascului. Fiecare își are un drum al Damascului, fiecare se întâlnește cu Domnul într-o formă oarecare, fiecărui "îi vorbește" Domnul într-o formă oarecare; unul - la o adunare, pe un altul - l-a rănit o predică vie; unul - cînd în Biblie, altul - la mare necaz. Cu toții încep o viață nouă după întâlnirea cu Domnul. Întoarcerea nu se oprește niciodată la mijlocul drumului, ci face o schimbare totală în viața omului. Despre Saul, ne spune Scriptura că s-a schimbat cu totul după ce s-a întâlnit cu Isus pe drumul Damascului. Și-a schimbat Saul nu numai numele, ci și purtările și toată viața lui. Întâlnirea cu Mântuitorul i-a dat altă ochi, altă vedere, altă inimă și alt cuget, altă gură și alte vorbe, alte picioare și alte umblări. I-a schimbat cu desăvârșire, toată viața lui. Aceasta este minunea pe care o face Domnul cu noi și în noi, când ne întâlnim și îl cunoaștem pe El. Și să nu ne amăgim. Numai o astfel de întoarcere este cea adeverăată.

- Dragă editoare, ia seamă! Și tu ești acolo, unde pe drumul Damascului... Poate că mergi pe acest drum ca Saul. Îl hulești și îl prigonești pe Domnul Isus cu fărădelegile și blestemările tale. Sau poate îți închipui că, păzind unele porunci și călcând altele, ești pe calea cea bună.

- La seamă, iubitul meu, Domnul îți grăiește în multe chipuri și feluri să te întoarcă înapoi de pe drumul acesta. Iubirea Lui te doboară, uneori, și pe tine la pământ, ca să-L cunoști pe El. Când atare boala intră în casa ta și te întuiște la pat..., când atare necaz mare sosește și poposește la tine, să și ai, dragul meu, că acesta este Isus de pe drumul Damascului, care te cheamă și pe tine înapoi.

- Eu te întreb, iubitul meu, unde te află tu pe drumul Damascului? Mergi tu înapoi pe calea pierzării, ori te întoarcă înapoi?... Mergi tu înapoi cu Saul, ori te întoarcă înapoi cu Pavel? Căci pe drumul Damascului, pe calea acestei vieți, fiecare om este un Saul sau un Pavel, un hulitor al Domnului sau un vîstitor al Lui...

- O, iubitul meu, nu mai sta nepăsător față de chemarea Domnului! Aruncă-te și tu cu lacrimi de căinăt la pământ înapaintea Lui și strigă: <<<< Da, Doamne, aud glasul Tânăr. Aud întrebarea și miștrarea Ta <<Fiule, de ce mă prigonești?>> și plâng de durere și rușine că Te-am hulit și batjocorit cu atâtă neajunsuri și păcate ale mele de care sunt vinovat și pe care le simt ca grea povară. Ajută-mă, Doamne, să mă ridic din această ticălosie! Ajută-mă, Tu, Doamne al meu, să fiu un om nou și să încep o viață nouă. Ajută-mă, Doamne, să mă fac și eu, dintr-un Saul un Pavel și un copil al Tânăr. Amin.>>>

Preot I.T.

Adevărata față

Adesea părem a fi în societate oameni fericiti, împliniți, sau, poate arborăm o mască de duritate, pentru ca ceilalți să nu ne descopere "adevarata față", fiindcă ne este frică să nu fim atrași în discuții și situații dificile, în care să fim obligați să vorbim despre lucruri care nu ne produc plăcere și pe care am vrea să nu le mai amintim, să le uităm... dar, cu căt ascendum un lueru, cu atât el va produce mai multă durere când va fi descopero... De aceea, haideți să fim sinceri cu noi însine și să aruncăm o privire mai profundă în adancul inimilor noastre, spre a vedea ce acumulăm bun, ce am adunat din lucrurile rele, să ne hotărâm prioritățile în viață și să ne găsim scopul nostru pe această lume! De căte ori, dorind să lăsați o impresie bună celor din jur, nu ați ascuns lacrimile adane în suflet, și tristețea ce vă apasă îninu într-o transformație fortă! De căte ori chipul nu vă era luminat de o aură falsă, în timp ce sufletul agoniza, plin de zgură și rugină, mustind în amărăciunea ce trebuia ascunsă pentru că nimenei să nu observe ne-liniștea noastră?!

Dar, stii că este Cineva care ne cunoaște așa cum suntem, un El care citește în inima noastră și are cunoștință de tot ceea ce ochiul uman nu poate vedea? El este Dumnezeu, Cel ce a creat Cerurile și Pământul!

Poate că unii ofuți cu greu când auzijă iar de Dumnezeu, pentru că tot timpul vă loviți de acest Nume puternic, dar, cum s-ar putea altfel, când tot ceea ce ne înconjoară este creat de El și se învârte în jurul Lui? Nu mulți îl cunosc pe Dumnezeu într-un mod special, dar când acest lueru se întâmplă, întreaga lor viață se schimbă, iar vechile obiceiuri rămân doar niște amintiri a ceea ce au fost cândva, umbre ale unor ruine sufletești, pentru că așa suntem cu toții într-o viață de minciună, în care măștile pe care le purtăm zile de zi, nu cad nicăi față de prietenii, de apropiatii, nici măcar față de partenerul de viață. De căte ori nu îți să-ți întâmplă să te avântă într-o relație, să crezi că ai găsit perechea potrivită și, după ce te-ai implicat cu tot ce aveai în acea legătură, să realizezi că, de fapt, totul nu a fost decât o farsă, că "jumătatea ta" nu era decât o mască ce te-a amăgit? Dar, atunci cand ai căzut în deznaidejdă, când întunericul și surtuna au cuprinzut sufletul Tânăr, Cineva a fost mereu lângă tine și te-a ridicat, te-a ajutat să treci fiecare obstacol din viața ta, fără să-ți ceară nimic în schimb, rămânând nevăzut și, toate acestea, pentru că ai un scop în viață! Poate te întrebă de ce te-a lăsat Dumnezeu pe Pământ, pentru că nu ești nici frumos, nici intelligent, și nici nu ai bani, pe cănd toti din jurul tău posedă cel puțin una din cele enumerate mai sus? Și, totuși, gândește-te că rolul tău pe Pământ este important, ca o persoană are sincer nevoie de tine, din moment ce tu trăiești!

Dacă toti am renunță - (pentru căteva momente măcar) - la fățărnicie și am asculta ce vrea Dumnezeu să ne spună, Lumea ar fi altfel, mai bună, oamenii-mai îngăduitori, și (sugir) nu ar mai exista atâtă crizime și răutat! Dar, prinși în repezicuine cu care timpul se scurge și speriajă de fapțul că este efemer, uităm să mai fim noi însine, să nu ne fie rușine ce eșea ce suntem, cu ceea ce avem și să spunem și să arătăm lumii întregi aceste lucruri: să ne bucurăm de soare, de viață, de Dumnezeu și de tot ce El a creat pentru noi! Multora dintre noi, imaginea din oglindă ni se pare că reflectă o persoană respectată, elegantă, o ființă cu stare și influență (cu personalitate), pentru care multe uși sunt libere sau se deschid, indiferent de zi sau noapte, dar, ouă, este îndeajuns pentru a fi fericit? Oare ce vedem în oglindă nu este doar o mască ce ne aduce beneficii, o iluzie proprie ce ne conferă temporar o stare de bine? Pentru a vedea adevărata noastră față, există o singură cale: rugăciunea! Nu trebuie cuvinte sofisticate, elevate, ci aşa , acolo unde te află, și cum ești (spre exemplu seara, în patul tău) Roagă-te la DUMNEZEU, vorbește-I ca unui prieten , Unul ce nu râde de îndoileile și nesiguranța ta. Gândește-te la ce ti-ai propus când ai pornit pe acest drum și unde te află acum! Întoarce-te înapoi în timp și, dacă lucrurile nu merg bine în viața ta, întrebă-L pe Dumnezeu unde ai greșit și, fiu sigur că, printre-un mod sau altul, El va răspunde rugăciunii tale făcute dintr-o inimă sinceră!

Paula ALDA, cls. a XII-a

Istoria muzicii jazz

Jazz-ul, apărut la începutul secolului al XX-lea în sudul Statelor Unite, își are originea în amestecul diverselor tradiții muzicale ale sclavilor negri proveniți din Africa. Alte surse ale jazz-ului sunt constituite de cântecele rurale ale culegătorilor de bumbac, în stil *blues*, cântecele de leagăn și cele religioase (*negro spirituals*, apoi *gospel songs*). La acestea s-au adăugat și elemente ale muzicii europene (marșuri, imnuri, muzică populară), mai ales unele armonii și acorduri, ca principii de organizare a unor anumite forme muzicale. Mai târziu au fost preluate ritmuri ale muzicii latino-americane. Jazz-ul este considerat prima și, până acum, unică formă de manifestare artistică din istoria culturii care s-a dezvoltat în Lumea Nouă.

Deși de date relativ recentă, originea și semnificația inițială a cuvântului "jazz" (la început pronunțat *jass*) este controversată. O ipoteză ar fi înrudirea fonetică cu expresia "*chasse-beau*", o figură de dans din Louisiana, cândva colonie franceză. Alții cred că ar deriva din cuvântul *Jézabel*, numele unei prostitute din New Orleans, în ortografiile americană *"Jazz-Bel"*. În jargonul populației locale cuvintele *jasm* sau *gism* înseamnă rapiditate și energie; au însă și o semnificație erotică. În 1917, formația *Original Dixieland Jazz Band* a avut mult succes la "New York Columbus Circle", și cuvântul "jazz" a intrat în vocabularul curent, deși apăruse deja cu referire la muzică în 1913 într-un ziar din San Francisco, fără să fi avut un deosebit ecou.

O definiție care să cuprindă toate elementele caracteristice ale jazz-ului, de la începuturile lui până în zilele noastre, valabilă pentru toate stilurile și pentru toți muzicienii, nu este posibilă. În istoria sa de peste o sută de ani, jazz-ul a suferit numeroase transformări și s-a divizat în diverse stiluri, cu semnificații diferite, încât este greu de spus, ce este "tipic" pentru jazz. Se pot menționa, totuși, câteva elemente: tonalitatea, improvizația, ritmul.

De-a lungul anilor, jazz-ul a evoluat, dând naștere unei varietăți de stiluri. Printre primele stiluri de jazz a fost stilul "New Orleans", la începutul secol XX. Aici a apărut pentru prima dată forma *hot* de interpretare, în care instrumentul mai mult vorbește, decât sună. Acest stil a fost urmat apoi de stilul "Dixieland" în 1910, cu o muzică mai puțin expresivă, în schimb, tehnică, mai versată. În 1920 a apărut stilul "Chicago", unde predomină rolul solistului improvizator și saxofonul devine tot mai folosit. Stilul "Swing" apare prin 1930, luând o mare amplecare. În anii patruzece se naște stilul "Bebop", unde numeroși muzicieni din orchestrele de jazz au început să se elibereze de cadrul conservator al orchestrei și de stilul swing și, reuniti în grupuri mici, lăsau frâu liber vîtuozității pe ritmuri foarte susținute. Acest stil a însemnat o schimbare radicală în jazz: din muzică *dancing*, a devenit o artă intelectuală de prim rang, fără concesii facute marelui public. La sfarsitul anilor patruzece se caută o revenire la o muzică mai liniștită și mai accesibilă, totuși, destul de complexă. Este ceea ce s-a numit "Cool Jazz", caracterizat prin arcuri melodice relaxate, cu mai puțin *vibrato* și rol redus al percuției. În 1955 apar stilurile "Modal Jazz" și "Free Jazz" care dau soliștilor un deosebit grad de exprimare în improvizație. Apariția rock 'n' rollului-lui, cu mare priză la tineret, nu a lăsat indiferenți nici pe reprezentanții jazz-lui. În ultimele decenii ale secolului XX, diversitatea stilistică nu a scăzut, noi curente se dezvoltă, recunoșcându-se și o tendință de reîntoarcere la tradițiile jazz-ului clasic sub forma "Neoclasicismului".

Denis COPILAȘ, cls. a XII-a

Muzica e viața lor!

„Eu singur am învățat să cânt“

Talent și spirit de sacrificiu, motivație și ambiiție uluitoare, dorință puternică de a realiza ceva frumos în viață, precum și speranța într-o carieră muzicală reușită, sunt doar câteva caracteristici care definesc trăsăturile a 3 băieți din liceu, pentru care, muzica face parte din viață: Marko Bugarin, Mircea Radu și Denis Copilaș, elevi în clasa a XII-a la Liceul Teoretic "Ioan Jebelean" din Sânnicolau-Mare!

Marko Bugarin a luat primele lecții la acordeon acum 6 ani, sub îndrumarea d-lui Ljubomir Petrov; totodată el a făcut parte și din Ansamblul "Sveti Sava" condus de d-na Natalia Mândran. De 3 ani cântă și la tambură, avându-l profesor pe domnul Bata Raicică, iar astăzi, cel care-l învăță în continuare la acest instrument, este d-l Tomislav Giurici.

Elev la Școala Populară de Artă din Timișoara în anul II, Marko face parte din numeroase formații: Orchestra de Tamburași Sânnicolau-Mare, Orchestra Tinerii Tamburași din Sânnicolau-Mare al cărei lider este chiar el, Ansamblul "Izvor" din Saravale (cântă la acordeon și este instructor de dansuri populare sărbești), Orchestra de Tamburași "Lale sa Morișa" ("Tulipanii de pe Mureș") din Cenad.

Dedicându-se muzicii, el a dus departe numele liceului, fiind cu adevarat demn să-l reprezinte, întrucât a cucerit numeroase premii la concursuri. În mai 2007, a câștigat **LOCUL I la concursul "Vetre Străbune"** împreună cu **MIRCEA RADU**, colegul său de clasă, "pianistul nostru" cum îl numesc colegii. Marko a cântat la acordeon, iar **Mircea** la orgă, sincronizându-se perfect ca adevarății profesioniști.

Pregătiți foarte bine, cei doi au obținut **locul I și la concursul "Lada cu zestre"**, anul acesta, în septembrie, acompaniați și de Sasa Duska (elev tot la noi la liceu, în clasa a XI-a), la acordeon.

Totodată Marko Bugarin a obținut **PREMIUL SPECIAL** al Juriului la Festivalul de Folclor "Sivu și Cosmin Golban", unde a cântat la acordeon fiind acompaniat de Ansamblul "Banatul".

Fiind în devenire, un maestru al tamburei, anul trecut, a cucerit **LOCUL III, la Starcevo, în Serbia**, împreună cu Formația de Tamburași din Cenad "Lale sa Morisa".

A susținut numeroase concerte atât în țară cât și-n străinătate: Serbia și Ungaria, ultimul fiind chiar la "festivalul Internațional de Tamburași" din Cenad, unde a cântat împreună cu Formația de Tamburași "Lale sa Morisa" din care face parte și **Mircea**.

Avea doar 10 ani când a luat primele lecții de pian de la tatăl sau, d-l profesor G. Radu, pentru ca mai apoi, **Mircea Radu** să devină un expert și să câștige **locul I la Concursul de Jazz**, fază interjudețeană, uimind publicul prin prestația extraordinară. Alături de premiile cucerite cu Marko, prezintate mai sus, el cântă împreună cu Tamburașii din Cenad la celo și a facut parte din formațiile Symbiotic și Apocalips, unde instrumentul său, de data aceasta, era chitară electrică! A susținut numeroase concerte în toată țara la o vîrstă destul de fragedă, lumea fiind uimită de talentul lui!

Denis Copilaș, membru al trupei Apocalips alături de Adi Chiriac, tot elev al liceului, cântă la chitară și la chitară-bass de la vîrstă de 14 ani; talentat, dar mai ales ambicioș, el afirma: "fratele meu, mai mare, Emanuel Copilaș, mi-a arătat doar ceea ce este de bază, **eu singur am învățat să cânt!**" Denis face parte și din formația Symbiotic care s-a înființat acum 2 ani, însă, după cum spune chiar el "abia de anul acesta am început să cântăm".

Le dorim din suflet multe succese în viitor și să aibă parte de o carieră reușită!

Ana-Maria CHELCIOV, cls. a XII-a

Primele Tendințe ale Toamnei

Noile tendințe în fashion au fost deja stabilite. Unde? La Paris, Milano și New York... Designerii au fost se pare mai consecvenți anul acesta, aş putea spune uneori chiar conservatori. Pe scurt, în toamna 2007 îndrăgostește-te de gri-uri, culori puternice electrizante, ținutele all-black, un look retro-glamour, de stilul masculin care va fi din nou în touri și de hainele cu inspirație etno și imprimeuri grafice purtate în combinație cu centuri late.

Gray is my favourite colour

Nuanțele de gri, gri-carbon, gri-perlat sunt alegerea potrivită atât pentru ținutele office de zi, cele casual, dar, mai ales pentru rochile de seară, purtate fie cu o pereche de botine desupra gleznei, fie cu o pereche de ciorapi opaci și pantofi retro cu botul rotund.

All Black

Dacă ținutele "all white" au fost preferatele designerilor în această vară, odată cu noul sezon lucrurile se schimbă. Ținutele all black sunt pentru femeia puternică și sexy, foarte sigură pe ea, emanând șarm și senzualitate. Accesorile sunt cele care fac diferență în acest caz: combină negrul cu accente de roțu pentru un look retro sau mov intens pentru un look sexy.

Let's talk about colours

Anul acesta, când vine vorba de garderoba ta, va trebui să vorbești foarte... "colorat"! Nu ezita să adopți o ținută în culori puternice. Te poți rezuma doar la accesorii, dacă nu îndrăznești mai mult.

Etnic Style

Anul acesta, moda a primit influențe de pe tot... mapamondul! Cele mai puternice intruziuni sunt cele orientale și asiatiche. Este mai mult decât o asociere de stiluri și materiale: un mix global între diferite culturi și stiluri tradiționale. Rochiile și blazer-ele ilustrează cel mai bine acest trend care va fi aplicabil anul acesta cel mai mult în ceea ce privește moda străzii: suprapunerile de texturi și materiale, pe cât de inedite, pe cât de șocante uneori, totul pentru a crea un look "multicultural".

Retro glam

Eleganța modelelor este una foarte studiată și vine din combinația pardesiilor trei sferturi, nuanțe de negru, gri și carbon. Anii 30-40 sunt mai prezenti ca niciodată! Revine moda de acum aproape un secol, prin rochiile midi, din satin, cu imprimeuri geometrice, accesorizate cu șiraguri de mărgele. Orice ai alege, nu uita că în această toamnă, retro înseamnă actual!

Ioana LELCU, cls. a XII-a

FOLCLOR LOCAL

STRIGĂTURI și DOINE din Banat, Zona Cenad- Sânnicolau

STRIGĂTURI

“- Vai, sărac'j c'ioarec'ii m'ei,
C-o jun'it tata cu iei,
Și căn' m-o avut pă min'e,
I-o cărpit și i-o pus bin'e!!!”

“- Tun'e dracu și să zbiere
În oleuța-t' cu albiele!
Da' cum potca ta le-ai pus
Că pă nas nu s-or aj'un?”

“- Dragă-i mândra și frumoasă,
Da' la lucru-i cam lenoașă...
Și la j'oc îi ca și focu',
Da' la mine-e-i ca butucul!
Dragă mi-i eu c'in'e j'oc,
Că miroas'a busuioc,
Dragă mi-i eu c'in'e sar,
Că miroas'a calapar,
Dragu-mi-i, mândră, da c'in'e,
Cân' e' văd chic'ită bin'e
Și-m' creapă înima-n min'e!!!”

culese de la Uica Ion din Capu' Satului

DOINE (CÂNTECE)

- Cucule, dă ung'e vii?
- Dă la n'isc'e vii pustii!
- Dă drăguța-mi ș'e-m mai spun'i?
- Șc'iu că-i bin'e, sănătoasă,
Şag'e în casă și coasă;
Nu șc'iu coasă ori g'escoasă,
Şc'iu bin'e că lacrămi varsă,
G'e fas'e făntâna-n casă.
Si făntâna crese'e, cresc'e
Si drăguț-așa grăieșe'e:
- Făntâna cu tri izyoară,
Ş'in'e bia g'in c'in' să moară!
G'e va bia drăguțu' mieu,
Ş-o boli g'e doru-ăl grieu,
Să-l păzască Dum'n'ezău,
Da' g'io bia dușman g'al mieu,
Să-l trăzn'ască Dunn'ezău!
Cucule, t-am zis g'e mult,
Nu mai vriau să c'e ascult.
Duc'e, cântă-n altă parc'e,
Da' p-aic'a nu c'abac'e,
Zil'e-amare nu-m maj faș'e!
Când c'aud m-abac'e-un gând,

Din istoria orașului

Edificiile de cult existente în orașul Sânnicolau-Mare

- între 1783-1787, după dărâmarea vechii biserici ortodoxe, se construiește una nouă, actuala biserică sărbească;
- ortodocșii români se separă și își construiesc o nouă biserică, între anii 1898-1903;
- în anul 1766 se înființează parohia romano-catolică. Biserică de astăzi s-a construit în 1824, având în fața portalului statuia Sfântului Ioan Nepomuk;
- parohia greco-catolică are biserică ridicată în anii 1895-1899;
- în anul 1913 se construiește biserică reformată;
- orașul a avut și o Sinagogă, construită în anul 1794, în prezent demolată;

Lista monumentelor, ansamblurilor și siturilor istorice

- “VILE”- la 500 m de localitate- aşezare din epoca bronzului;
- La Fabrica de cărămizi; 1,5 km SE de localitate- aşezare din epoca romană;
- “SELIȘTE”- la 1 km E de localitate- aşezare medievală timpurie;
- Școala de agricultură- sec. XIX, azi birouri;
- Casa din 1820- str. Simion Barnutiu, nr. 35;
- Biserica sărbească “Adormirea Maicii Domnului”, 1783-1787;
- Castelul Nako- azi, casă de cultură și muzeu; 1864;
- Bustul lui Mihai Eminescu, sculptor- Dimitrie Bărлад din București; ridicat în 1925
- Statuia Sfântului Ioan Nepomuk, datând din 1757, aflată în fața bisericii catolice;
- Monumentul închinat lui Bela Bartok; ridicat în 1993;

(n. n. BELA BARTOK ,născut în orașul nostru, a fost, este și va fi COMPOZITORUL, FOLCLORISTUL, INTERPRETUL și PEDAGOGUL care, prin întreaga sa activitate (operă) artistică și științifică lăsată moștenire lumii întregi, a înscris în universalitate numele orașului Sânnicolau-Mare .)

Castelul NAKO

Se înscrive între reședințele specifice secolului al XIX-lea, apărute în relație cu marile proprietăți agricole, dezvoltate după vânzarea domeniilor Coroanei Habsburgice, la sfârșitul secolului al XVIII-lea. Majoritatea acestor conace sau castele au fost construite în prima jumătate a secolului al XIX-lea la marginea localităților rurale, în stil neoclasic, beneficiind de parcuri ample în jur. Castelul din Sânnicolau-Mare a fost ridicat în anul 1864 de familia Nako și face parte din categoria celor aflate sub influența romanticismului specific celei de a doua jumătăți a secolului. Este și motivul pentru care aici s-a accentuat turnul de inspirație medievală în organizarea volumetrică a acestei clădiri de mari dimensiuni, care la început număra 99 de încăperi. Potrivit modei vremii, castelul își deschidea o terasă largă spre parcul cuesenje rare, structurat după rigorile artei peisagiste. Folosit ca reședință până în 1920, când este vândut, primește diferite funcții, în vremea războiului servind chiar de sediu al gărzii fasciste. După 1964 este utilizat de diverse organizații de masă, pentru a deveni, apoi, internat al Școlii agricole. Din 1974 este amenajat ca și Casă de cultură- (calitate pe care și-o păstrează și astăzi)- cu spații ce includ muzeul , sala de spectacole și cea de conferințe.

SUZUKI GSX-R 750 cmc

Un nou succes vine de la un producător japonez, Suzuki GSX-R 750 cmc.. Primul model lansat în 1985 a fost un succes imediat, cumpărătorii fiind atrași de carenajul complet și de echiparea "racing". Generațiile următoare au urmat aceeași linie, "Gixxer-ul", fiind considerat pentru o bucată bună de vreme cea mai sportivă motocicletă de șosea. Mult timp GSX-R 750 cmc a trebuit să facă față modelelor de 1000 cmc ,ceea ce face și mai remarcabil volumul vînzărilor înregistrate de acest model. Compromisul între agilitatea unui "600" și puterea unui "1000" a făcut ca ultimele generații ale "Gixxer-ului" să fie considerate cele mai reușite motociclete supersport pe șosea. Evoluția modelelor de 1000 cmc a adus la scăderea vânzărilor, GSX-R 750 fiind păstrat în fabricație mai mult ca model de prestigiu.

Ultima generație a legendarului model furniză proprie de numai 163 kg. Nu mai puțin de te, purtând aceeași denumire, au ieșit de pe porțile

1985- SUZUKI GSX-R 750 F - 100 CP

1992- SUZUKI GSX-R 750 W - 118 CP

1996- SUZUKI GSX-R 750 T - 128 CP

2000- SUZUKI GSX-R 750 K4 - 140 CP

zează 148 c.p. la o masă de 200.000 de motociclete uzinei japoneze.

Oana VELIŞCA, cl. a XII-a

SNOOKER

Deși par aproape identice, biliardul și snookerul sunt diferite în primul rând din punct de vedere al apariției. Biliardul a fost prima oară practicat cândva în secolul al XV-lea. În secolul XIX, soldații britanici din armata britanică, staționată în India, încercau diferite modalități de joc ale biliardului. Snookerul s-a născut când s-a sugerat să se adauge bile colorate la cele de billiard. Chiar denumirea de "snooker" înseamnă, în argoul milităresc, soldat în primul an.

Primul campionat de snooker a avut loc în 1916, când Joe Davis a organizat primul Campionat Mondial Profesionist, el fiind pe departe cel mai bun practicant al sportului din acea vreme. Acesta a și câștigat toate Campionatele organizate până în anul 1946.

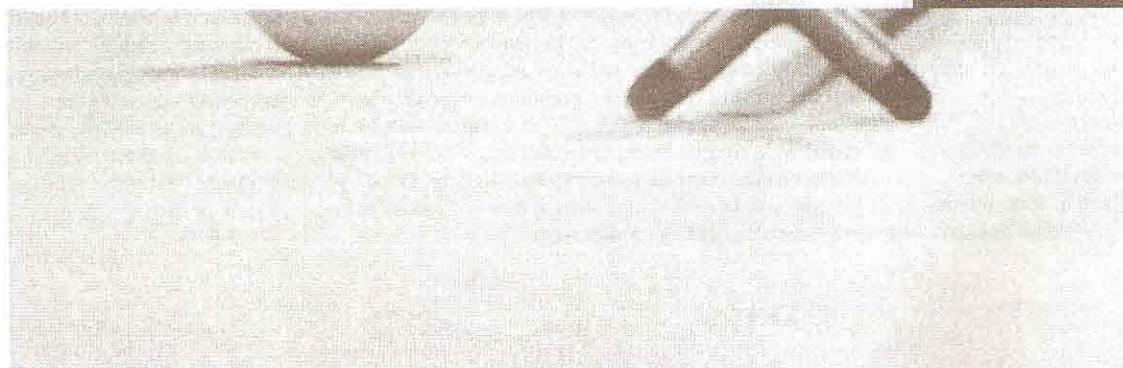
Snookerul a suferit și un declin în jurul anilor '50 când nu a mai fost organizat până în anul 1963 când postul de televiziune BBC a lansat turneul numit Pot Black. Audiența a fost peste măsura așteptărilor. În anul 1985 a avut loc evenimentul care a pus o treime din populația Angliei pe jar: Denis Taylor a câștigat în fața campionului Steve Davis, după un meci palpitant, unde ultima bilă a fost introdusă cu ceva timp după miezul nopții.

Cel mai important eveniment din snookerul profesionist este Campionatul Mondial.

Jocul și regulile sale sunt ușor diferite de cele ale biliardului: masa e mai mare, bilele sunt mai mici, nu sunt numerotate, decât în funcție de culoare. Pe masa se află 15 bile roșii și 6 bile colorate: galbenă(2 puncte), verde(3 puncte), maro(4 puncte), albastru(5 puncte), roz(6 puncte) și cea neagră(7 puncte). Fiecare bilă roșie valorează un punct iar dacă introduci bila albă, și se vor lua 4 puncte. Se introduc pe rând, prima oară o bilă roșie, după care una colorată.

Printre personalitățile sportului se numără : Stephen Hendry, Ronnie O'Sullivan, Steve Davis, Ken Doherty, Peter Ebdon, Alex Higgins, Jimmy White etc...

Pîntea Gabriel, XI -a

Reguli pentru un stil de viață sănătos și echilibrat

1. Mănâncă la ore fixe, stând la masă. Stabilește 3 mese regulate, dintre care ultima să nu fie programată după ora 7 seara.

Dacă vrei o digestie bună, delectează-ți dimineața stomacul cu suc natural de fructe, cereale, iaurt, brânzetură ușoare, salate sau tot ceea ce necesită consum de energie minimă pentru digestie și rezultat maxim calorice.

După ora 12 organismul tău este pregătit să facă față unor feluri mai complicate de mâncare, deci poate primi masa principală a zilei. Încearcă să eviți acele combinații de alimente aproape imposibil de digerat. Astfel carneau nu o mai combina cu vestiții cartofi prăjiți, paste făinoase sau orez. Încearcă să servești friptura (la care nu poți renunța) cu o salată îmbelșugată în care poți combina ce legume dorești. Evident că desertul cel mai indicat îl reprezintă fructele, dar nu imediat după masă sau în combinație cu altele, căci fermenteză și toată digestia va fi perturbată grav. Așeză mâncărurile în farfurii mici; vei avea impresia că mânânci mai mult.

2. Mergi la cumpărături doar dacă ai mâncaț. Fă-ți o listă pe care să o respecti.

3. Așteaptă cel puțin 5 minute după ce ai mâncaț prima porție, ca să decizi dacă mai ceri încă una. Senzația de sațietate nu apare imediat, e nevoie de timp.

4. Mânâncă doar dacă îți este foame și niciodată din obișnuință.

5. Redu cantitatea de mâncare cu valoare energetică mare, precum: băuturile răcoritoare cu zahăr, hamburgerii...

6. Ai grija că atunci când ești supărat, furios sau pur și simplu plăcărit, te simți tentat să mânânci mai mult decât este necesar.

7. Fă sport cu regularitate.

8. Să nu bei apă decât la 30 minute după terminarea mesei, nu înainte, nici în timpul ei.

Mâncarea trebuie să aibă o temperatură moderată.

9. După masă nu dormi. Somnul ce urmează mesei atrage după sine îmbolnăvirea ficatului, intestinelor, sclerozarea vaselor de sânge, creșterea în greutate.

10. Baia se face numai înainte de mese.

11. Somnul trebuie să dureze 7-8 ore pe noapte, cu capul spre nord sau sud.

12. Măcar o dată pe an, primăvara, e bine să urmezi o cură de dezintoxicare a organismului.

13. La deșteptare, evită ridicările brusăte din pat: creierul este un organ care suferă enorm la fiecare ridicare bruscă în picioare; de asemenea, inima și arterele, care în timpul somnului își întăresc mult ritmul de funcționare; cu timpul, supuse unui mare efort, acestea se deregleză. Mai bine alină

-ti mușchii întinzându-te precum o pisică.

14. Trezitul la aceeași oră este o condiție a disciplinării sistemului nervos; la fel și expunerea la soarele dimineții care regleză ceasul biologic; orele 22 sunt favorabile culcării pentru a avea un somn benefic și liniștit.

15. Evită abuzurile alimentare de orice fel (tutun, cafea, sare, zahăr, grăsimi animale, condimente) și consumă alimente vegetale: varză, ceapă, usturoi (1 linguriță pe zi de usturoi); ele încearcă procesul de îmbătrânire; la fel și consumul de fasole, fructe, nuci, alune, semințe, miere de albine (este mult mai sănătoasă, deoarece zahărul sclerozăză, provocând o îmbătrânire prematură și o moarte indelung chinuitoare), frunze comestibile verzi (conțin calciu), salate.

Toate acestea sunt alimente ușor digerabile, bogate în vitamine, oligoelemente, proteine, grăsimi vegetale, biocatalizatori...

16. Asigură-ți o igienă generală: a camerelor, a corpului, vestimentară, alimentară, a apei.

Pompilia R.

Cum să fim sănătoși!!!

Sănătatea e de mare preț în viață unui om. Însă, pentru a trăi sănătos, trebuie să învățăm ce este sănătatea cu adevărat. Totul depinde de noi, de modul nostru de viață, încă de la o vîrstă fragedă. De cele mai multe ori, neputința păstrării sănătății la o vîrstă matură se datorează nu trecerii timpului, ci, în general, unui trai nesănătos și nerational. Omul, de la primii pași pe drumul vietii, este învățat și sfătuit să trăiască sănătos. Mâncarea joacă un rol puternic în sănătatea unei persoane. Masa este un moment important și atmosfera care domnește în timpul ei are un răsunet puternic asupra traiului sănătos al unei persoane. Iată de ce emoțiile, certurile, oboscală și necazurile trebuie, pe cât posibil, alungate, iar hrana, savurată. Pe lângă probleme precum ce și cât mâncăm, mintea omenească se mai frământă și cu ceea referitoare la "cum mâncăm". O alimentație haotică, neregulată și nesănătoasă, tulbură dezvoltarea armonioasă a întregului organism uman. Hrânirea riguroasă pe dinăuntru și pe din afară (exerciții fizice și activități în aer liber)- a persoanei perfectează agerimea minții, ajută la menținerea sănătății organismului, asigurând-i, totodată, capacitatea de a face față situațiilor, fie chiar și dificile. Dacă nu există posibilitatea de a face o formă oarecare de sport, mersul este cel mai natural exercițiu. Mersul pe jos poate și practicat la orice vîrstă, din copilarie până la o vîrstă înaintată, de către omul sănătos și nu numai, oricând și oriunde. Mersul dezvoltă și întărește rezistența organismului. Toată viața noastră este o luptă de rezistență împotriva oboselii psihice și fizice, a mediului poluat și a bolilor, iar, dacă vom întări măcar una dintre laturile rezistenței, în mod cert, și celelalte vor avea de câștigat!

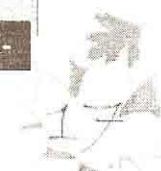
O dietă corectă- un avantaj personal !!!

Principiul fundamental al dobândirii unei adevărate sănătăți constă în întoarcerea la obiceiurile sănătoase de trai. O dietă corectă este mult mai valoroasă decât medicamentele în câștigarea și menținerea unei sănătăți bune. Pentru lumea civilizată, există un mai mare pericol decât cel al războiului: acesta este o alimentație defectuoasă! Noi mâncăm prea mult și ceea ce mâncăm este, adesea, o otrăvă pentru organismul nostru. Jumătate din ceea ce mâncăm ne întreține viața, iar cealaltă jumătate... îi întreține pe medici! Printre noi a crescut mult mai mult îngăduința de sine, în timp ce sănătatea este sacrificată pe altarul apetitului!

Trebuie să reținem că o hrană sănătoasă nu se bazează numai pe calorii, ci, în special, pe elemente organice și anorganice, care promovează și susțin viața. De aceea, dieta (hrana) noastră trebuie să fie echilibrată, atât cantitativ, cât și calitativ. Din punct de vedere cantitativ, este necesară menținerea greutății ideale, consumându-se un număr adecvat de calorii. Păstrarea greutății ideale dovedește menținerea unui echilibru optim între caloriiile ingerate și cele consumate în cursul metabolismului.

Studii recente susțin că formula "ideală" pentru calcularea greutății este:

- pentru bărbați : Greutatea (in kg)= $50 + 0,75 \times (\text{Talia în cm} - 150) + (\text{Vîrstă}-20)$: 4.
- pentru femei : se înmulțește rezultatul formulei cu 0,9.

Clădirea liceului nostru... ieri

Sunt destul de sigur că sunteți conștienți de dezastrul de pe strada Șaguna, numărul 4. Gafele făcute de muncitori sunt memorabile, iar când le auzi și dă lacrimile, ...de râs, mda cam astă e adevarul, o glumă? Hm, pot spune așa pentru că mulți chiar așa o consideră: cred că ar trebui să știm chiar tot ce se întâmplă în "liceul nostru". Cum intri pe ușa profesorilor strecându-le printre lucrătorii care iau o pauză de figară, știți cum se spune: "pauzele lungi și dese, cheia marilor succese", în fine! să ne vedem de-ale noastre!), primul lucru care își atrage atenția este o mireasmă "superbă" care aproape te face să leșini, însă cu timpul reușești să te obișnui-ști, doar omul este adaptabil....nu? coridoarele înguste împăienjenite de dulapuri, "marele canion" din fața școlii și tenerială care cade de pe tavanul laboratoarelor, spre pildă, cel de la parter, de informatică, sunt doar câteva dintre "dezastrele" care m-au "șoca" de cum am pătruns în școală...O "gafă" demnă de memorat este aceea că meșterii noștri au montat geamurile invers, cu deschizătoarele înspre înafara, probabil așa e nouă modă, sau cine știe ce seuză și-au găsit?! Însă, "ghinionul" i-a și, implicit, ne-a urmărit în continuare: s-au montat niște uși superbe, galbene ca soarele de pe cer, teribil de stridente, încât își sar în ochi de cum le privești, dar...să vezi și să nu crezi...acestea...erau prea mici și în loc să construiască un prag pentru a mășora distanța dintre parchet și ușă, au prelungit...ușile cu gips, lemn, probabil, pentru a se agăța pe fiecare clanță anunțuri cu: "nu trănti ușa, că pică gipsul!". Mai în glumă, dar foarte serios, totuși, a cui e vina pentru toate acestea? Sîi, la urma urmei, de ce trebuie noi, elevii, să plătim pentru greșelile lor? Oare, chiar vom începe școala în 17 septembrie în mult visatul nostru liceu? Poate da, dar nu ca elevi...vom ajuta la terminarea liceului...nu că nu am mai făcut asta și în vacanță, e adevarat, puțini dintre noi, dar, oricum, astă nu e treaba noastră...am fost în liceu și constructorii cred că se cred elevi, cățiva lucreză și restul...cică se uită la ei, poate vor și ei să învețe... să renoveze, să învețe altundeva, nu pe liceul nostru! Când, vrând să intru în clasă, am dat de și mi-a răspuns un muncitor, muncitorul beat, astă chiar a pus capăt la spaimele mele că de intrat, am intrat, dar de ieșit, ba... din școala ca o văgăună..., și, pe deasupra, lui i se părea absolut normal ca la ora prânzului să fie în starea aceea "doar sunt la mine acasă!" a spus el, arătându-mi o sală cu paturi, "aici dorm!". Nu știa, săracul, că e chiar sala de clasă în care urmăză, foarte curând, să intrăm noi, elevii (colegii mei de clasă și cu mine!). Trebuie să recunoaștem, însă, că cele câteva săli de clasă, pe care au reușit, cu greu, să le termine într-un an de zile, într-adesea, arată mulțumitor, dar restul?...să fim serioși! Sîi, totuși, e cineva de vină?! Să nu dăm vina numai pe "cei" bieți (uneori bieți!) muncitori; ei execuță, așa cum știu, cred, sau au "invățat", unii mai bine, alții mai puțin bine, însă...??? Vorba aceea străveche, la fel ca și hibele: "Prinde orbul, scoate-i ochii!"

Și, fiindcă se zice că nemulțumitul i se ia darul, să contenim cu cărcotile; redevenind serioși, vrem să fim optimiști și să sperăm că "totul va fi bine, când se va termina cu bine!" Până atunci, noi Tânțim nostalgic după lumina și tihna unui nou început (de an școlar)!

Ana KOVACS, cls. a X-a

Un liceu pentru Europa??

După un an de zile, în care cursurile s-au desfășurat după-masa, la Școala cu cls. I-VIII nr. 2, elevii și profesorii s-au întors la liceu, cu speranță că vor găsi o clădire modernizată, în care vor putea să-și desfășoare activitatea, liniștită. Din păcate, uneori "socoteala de acasă" nu se potrivește cu cea de la târg", tinerii fiind surprinși, în primul rând, de schimbarea radicală a clădirii, datorită culorilor: în loc de verdele plin de viață, frumos și în același timp, odihnitor, care te îndemna la meditație și la studiu, au descoperit un liceu zugrăvit în mai multe nuanțe: galben, portocaliu, vișiniu, alb.

17 septembrie 2007: elevii *Liceului Teoretic din Sânnicolau-Mare*, pășesc cu nerăbdare pe coridoarele școlii și descoperă cu uimire și tristețe, o mare dezordine în urma lucrărilor efectuate!

Oare așa trebuie să arate un liceu european? Școala a început, iar lucrările evident, nu au fost încheiate, astă cum se întâmplă de obicei, astfel, elevii și profesorii au fost nevoiți să facă, în cele din urmă, curățenie generală în clădire, deci: **"Spor la lucru!"** Au spălat geamuri, au șters podele, au măturat prin coridoare, au dat scaunele și băncile, în formă de trapez, cu lac, au aranjat diferite lucruri prin clase și laboratoare, au șters tablourile generațiilor trecute, peste care era aşternut un strat imens de praf. Peste tot auzeai glasuri de copii: **"Unde e soluția pentru spălat geamuri?", "Mai aveți vopsea să ne împrumutați?", "Mă duc în clasă vecină să cer o mătură!", "După ce spălăm podeaua, mergem la un suc?"** **"Ti-ai dat banca de două ori cu lac? Dă-o și pe a mea că-ți cumpăr o ciocolată!"**... și multe astfel de discuții au avut loc în prima săptămână de școală. Unii au constatat că lipsește câte un geam sau că încuietoarea de la catedră nu funcționează: vrei să încui sau vrei să desciu ușa catedrei? E același lucru, ea e permanent deschisă! Lipsa unor perdele au simțit-o din plin, liceenii care au sala de clasă cu partea la soare, la sfârșitul lunii septembrie, când a devenit insuportabil să stai în clasă, dar mai ales să fii atent la oră. Soluția a fost găsită: au bătut cuie în geam și au prins niște perdele vechi, negre și urât. Rezultatul? Toată clasa era în culmea fericirii că are umbră și nu trebuie să suporte o caldură sufocantă! Acum, să dărdăie de frig! Este oare un liceu la standarde U.E.? Se ridică aceste lucrări la un asemenea nivel?! Fiecare este îndemnat să mediteze și să răspundă singur la întrebare.

„Școala mică”- retrocedată Episcopiei

Din păcate, problemele nu se opresc aici. Clădirea veche de la Școala cu clasele I-VIII nr. 2, în care învățau elevii claselor I-IV, a fost retrocedată Episcopiei Romano-Catolice. Este vorba despre **“școala mică”**, așa cum o numeau copiii, ani de zile. Din acest motiv, dar și pentru că diferite clase ale Grupului Școlar au fost mutate în clădirea cu pricina, elevii claselor III-IV, cu vîrstă cuprinse între 9 și 11 ani, urmează cursurile după-masa, în clădirea mare a Generalei 2, întrucât dimineața nu sunt săli suficiente și pentru ei. Pentru a se rezolva această problemă, curtea liceului nostru se construiește o clădire pentru aceste clase, care trebuie terminată cât mai curând, spre binele copiilor!

Ana-Maria CHELCIOV, cls. a XII-a și Alex CALAPIS cls. a IX-a

Pentru început, aș vrea să urez prin intermediul paginilor acestei reviste, „Un an școlar plin de împliniri și succese tuturor elevilor liceului nostru, tuturor cadrelor didactice”

Vreau să cred și sper în același timp, că acest an școlar va fi pentru **noi** toți un nou început.

Ne-am străduit să începem anul școlar la **noi** acasă. A fost greu, chiar foarte greu, dar eu personal mă declar mulțumită pentru că am reușit. Mulțumesc, pe această cale, Primăriei orașului, Consiliului local, care au făcut posibilă demararea proiectului de reabilitare a clădirii liceului și finalizarea lucrărilor. Am fost ajutați și de oameni din afara școlii, dar sunt mândră că împreună cu un grup de elevi, profesori și mame, în ultimul rând împreună cu angajații liceului am realizat ceea ce, cu puțin timp în urmă, părea imposibil. Mai sunt multe de făcut, suntem departe de perfecțiune dar eu știu un singur lucru: **VOM REUȘI**. Da, vom învinge toate obstacolele și vom aranja această a doua casă noastră, pe placul nostru. Vom demonstra tuturor că **noi**, profesori și elevi, **noi** oamenii școlii, suntem uniți, vom arăta că **noi** nu ne lăsăm învinși de greutăți, că reușim să ne descurcăm cu bani puțini, dar cu multă dăruire fizică și sufletească.

Vreau încă odată să mulțumesc pe această cale tuturor celor care ne-au ajutat ca în data de 17.09.2007 să putem deschide portile **LICEULUI TEORETIC „IOAN JEBELEAN”**.

Ligia Daniela BOCIAT, directorul liceului

Anul acesta școlar a debutat "liniștit", ne-am mutat de la programul de după-masa la un orar mult prea matinal. Dacă anul trecut ne mai puteam stărea neobservați și fără absențe, anul acesta toate acestea au trecut...nu mai reușim să organizăm chiuiluri în masă, din ce în ce mai mulți elevi refuză să-și petreacă pauzele ascunși prin toalete și fumând, prin preajma școlii, tot fumând, sau prin clubul din apropiere. Au găsit ceva cu mult mai interesant, să participe la ore, să fie interesați de viitorul lor, să-și mulțumească familiile cu rezultate incredibile la școală și la diversele concursuri școlare organizate de-a lungul anului. În loc să se bucure de libertate, tot mai mulți înțeleg că sunt liberi să rămână la ore. Sună bine? Ar trebui! E un vis? Sigur că da... coșmar pentru unii chiar! Îmi revine deosebita plăcere de a mă adresa vă, elevilor Liceului Teoretic "Ioan Jebelean", prin intermediul paginilor revistei "NOI", în calitate de consilier educativ al liceului pentru a vă face cunoscute câteva informații și proceduri în cazul în care sesizați vreuna din situațiile menționate mai sus. În orice caz, înainte de toate aș dori să felicit elevii claselor a 12-a pentru reușita Balului Bobocilor! Merită amintiri și căștigătorii serii de 19 octombrie 2007 și anume: Miss Boboc: Timeca BOBERNAC, Mister BOBOC: Denis MIȘCOLI, Miss Manechin: Simina ARDELEAN, Mister Gentleman: Dan ISTRATE, Miss Inocență: Silvana LETI, Mister Inocență: Cristian VELCIOV, Miss Popularitate: Olimpia Onofriescu, Mister Popularitate: Amir Elam, Miss Adolescentă: Claudia SOCACIU, Mister Cool: Cosmin BALINT.

Revenind la ale noastre, vreau să mă refer în primul rând la efectuarea serviciul pe școală. Ei bine, în fiecare zi, alături de doi elevi de serviciu sunt și doi profesori de serviciu. Îi veți recunoaște precis pentru că îi veți observa pe holuri și în curtea liceului. Orice neregularitate, orice eveniment survenit în acea zi va fi adus în primul rând la cunoștința lor, prin elevii de serviciu sau în mod direct. Elevii de serviciu au datoria de a verifica legitimațiile elevilor care intră în școală, de a legitima orice persoană care nu poartă legitimația liceului nostru. Legitimarea se realizează prin luarea buletinului/cărții de identitate și înmânarea legitimației de "Vizitator", menționarea numelui, a prenumelui și a seriei și numărului cărții de identitate în registrul special destinat acestui scop. Dintre atribuțiile elevilor de serviciu menționăm:

- Legitimează, verifică și consemnează în registrul identitățea, pe baza datelor din buletin/carte de identitate a persoanelor străine de liceu, care solicită diverse persoane-profesori, personal didactic ajutător și administrativ;
- Solicită profesorii de serviciu în cazurile când nu pot da informații cerute de diverse persoane;
- Răspund însărcinărilor date de profesori, secretariat, conducerea școlii,
- Supraveghează derularea normală a activității școlare și înștiințează profesorii de serviciu despre abaterile constatate (provocare de dezordine, distrugere de bunuri, altercații între elevi, etc.);
- Supraveghează ca în timpul orelor activitatea profesorilor să nu fie deranjată.

Dana JEBELEAN

RECOMANDĂRI PREVENTIVE PENTRU PĂRINȚI

PREVENIREA DISPARITILOR DE MINORI

O asociere echilibrată a afecțiunii cu disciplina reprezintă tiparul educativ cel mai eficient care poate fi utilizat de părinți. Adolescentul are nevoie să simtă afecțiune, dar socializarea pozitivă necesită, în egală măsură, și stabilirea unor limite.

- construji o relație strânsă cu profesorii de la școală unde învăță copilul;
- fiți interesat de tot ce se întâmplă în viața copilului. Asculтаți-i grijiile, temerile, bucuriile;
- apelați la un specialist atunci când nu sunteți sigur pe corectitudinea punctului dvs de vedere;
- aflați care sunt calitățile și defectele copilului. Accentuarea acestora este o greșeală educativă. Attitudinea corectă față de copil este de dragoste și de acceptare;
- fiți prieteni cu prietenii copilului (aveți grijă ca discuțiile cu ei să nu semene a interogatoriului);
- comunicați în mod real cu copilul (fără reproșuri continue, injurii, cuvinte urăte);
- fiți flexibili fără a uita de limite;
- fiți un exemplu pentru copil;
- găsiți o măsură în pedepsirea copilului. De la pubertate până la vîrstă majoratului pedepsele, dacă mai sunt utilizate, trebuie să ia doar o formă interzicerei unor activități plăcute, dar nu trebuie facută în exces și trebuie întotdeauna să fie executată;
- implicați copilul în diferite activități pentru a îi invăța să aibă responsabilități;
- discutați cu copilul măsurile de siguranță pe care și le poate lua: în antrajul său, când își face noi cunoștințe în călătorii, în cluburi, etc.;
- fiți atenți la orice schimbare în comportamentul și atitudinea copilului;
- copilul trebuie să aibă o listă cu membrii familiei și cu persoanele pe care le pot contacta în caz de pericol;
- învățați copilul să apeleze la poliție în caz de pericol;
- învățați copilul să spună "NU" la orice acțiune sau atingere incomodabilă din partea altora; amintiți-vă că nu există substitut pentru atenția și supravegherea din partea dvs. Fiind disponibil și oferind din timpul dvs. copilului puteți construi sistemul de siguranță.

Agent principal de poliție
Ilie STANACHE

O „ploie de stele” pe cerul orașului Sânnicolau-Mare în 8 septembrie!

De distracție nelimitată, muzică pentru toate gusturile, evenimente culturale, slujbe și depuneri de flori la monumente, concerte și spectacole, foc de artificii, dar și de multe alte surprize frumoase s-au bucurat, din plin, locuitorii acestui oraș și nu numai, în zilele de **7 și 8 septembrie**!

An de an, în această perioadă, au loc o serie de evenimente speciale organizate cu ocazia **Zilelor orașului Sânnicolau-Mare**, care, s-au dovedit și de data aceasta foarte bine puse la punct.

Vineri, 7 septembrie, de la ora 9:45 a avut loc prezentarea cărții **“Sânnicolau-Mare, repere istorice”** de către prof. dr. în istorie, Ioan Hațegan, iar, după cuvântul domnului primar Iosif Oncu, a avut loc ridicarea drapelelor, cel al României și cel al Europei în acordurile **fanfarei “Amicitia”** din Timișoara.

Cu toții știm că în Sânnicolau-Mare există un număr mare de iubitori de sport, motiv pentru care s-a organizat și un turneu internațional de handbal masculin.

O noapte de clasicism și de eleganță ne-a adus concertul extraordinar de pian, susținut de către elevul **Mircea Radu de la Liceul Teoretic**, alături de invitații speciali din Timișoara.

Pe scena Teatrului de Vară, au cântat formațiile **Avantgardia și Apocalips**, spre bucuria imensă a tuturor iubitorilor de rock, iar seara s-a încheiat în acordurile muzicii **Alexandrei Ungureanu & Crush** și a celor de la **Compact!**

Sâmbăta, 8 septembrie, (fiecare a spus **“La mulți ani, Maria!”** cu ocazia “Nașterii Maicii Domnului”), au avut loc, din nou, o serie de evenimente: după slujba de dimineață de la Biserica Ortodoxă Română, fanfară din Germania a concertat în balconul Casei de Cultura, iar la ora 16:00 a avut loc slujba de după-amiază, urmată de tâierea colacului și de un spectacol folcloric în curtea bisericii, susținut de instrumentiști de la Ansamblul **“Banatul”** din Timișoara!

Spectacolul de gală, mult așteptat, a avut loc la Teatrul de Vară: Ansamblul „Sveti Sava” a încântat din nou publicul, spectatorii au urmărit dansuri maghiare din Ungaria, muzica populară germană cu orchestra din Germania, cântece și dansuri bulgărești cu Ansamblul „Palucenka”.

Focuri extraordinare de artificii au cuprins cerul orașului sub privirile mulțimii entuziasmate, adunată în centrul localității! Seara a fost încheiată în acordurile instrumentiștilor de la ansamblul **“Banatul”** și a soliștilor deosebiți, dar și în ritmurile dansurilor populare prezentate de formația **“Doina”**!

Petronela CHELCIOV cls. a XI-a

PRIMARIA VĂ INFORMEAZĂ

În această perioadă pe raza orașului nostru se desfășoară mai multe lucrări de investiții și reparații după cum urmează:

- canalizare și stație de pompare str. Eminescu - Alba Iulia - investiție de aproximativ 800.000 mii lei, investiție cu ajutorul căreia în viitor sperăm să rezolvăm problema canalizării pentru toate străzile învecinate străzilor :Bredicianu, Eminescu, Alba Iulia;
- executat trotuar pe str. Grivița, urmând str. Gh.Doja;
- reparații acoperiș Dispensar str. V.Babes;
- împietruire străzi, s-a finalizat str. Ion Creangă, urmând ca în cel mai scurt timp să finalizăm și str. V.Alecsandri ;
- reparații drumuri împietruite s-a executat str. 9Mai , Decebal,Comloșului, Axente Sever, urmând și restul de străzi în limita sumelor aprobată la buget;
- reparații la terenul de fotbal (fost Voința) ;
- montare centrală termică proprie la Liceul Teoretic, Școala Generală nr.1,urmând Școala Generală 2 (nouă, lângă Liceul Teoretic), Spital, Sala de Sport și Stadion;
- execuția a 10 locuințe sociale pe str. Romilor(Sighet);
- reabilitare parcare blocuri str. Gh. Lazăr;
- înlocuit conducte apă rece și transport agent termic zona blocuri Gh.Lazăr;
- extindere rețele apă potabilă și branșamente

- str. Eminescu de la Mărășești -P-ța Brașov;
- str.Cluj- Lugoj - Drumul Cenadului;
- str. Alba Iulia de la Dej la Subici;
- str. Subici;
- str. Oravița;
- str. Dej;
- str. Craiova - 4 case;
- str. Traian Vuia de la Iorgovici la Popa Șapcă;

Rămas de executat

1. Tronson de la Petru Maior la zona Blocuri prin fața Centralei Termice Petru Maior;
2. str. Brâncoveanu ” parte din stradă

În cadrul Ședinței Consiliului Local din data 28.09.2007, a fost aprobată suma de 100.000 lei(noi) Bisericii Ortodoxe pentru construcția Sediu lui Protopopiatului din Sânnicolau Mare.

VICEPRIMAR DĂNUȚ CROZA

primul tren - proză scurtă

Se făcuseră deja doi ani de când rătăceam în gară. Nu mă vedea nimeni, iar ultima oară
înd l-am văzut eu a fost în acea seară fatală, a morții mele.

Stăteam mereu în sala de așteptare, nu venea nimeni.

Sincer, nici nu-mi dădusem seama cum a trecut primul an, oribil pentru mine. Nu venise nimeni dintre cei care prețințeau
mă iubi să vadă locul unde murisem. Au fost, poate, la înmormântare, dar nimeni aici. Sunt curioasă căte coșmaruri, asemeni celor
care le aveam eu, le aveau și ei, după moartea mea grotesca. Acele coșmaruri cu trenuri, mereu tremuri și gări, vis pe care îl avu-
m cu o seară înainte să mor. Oare aceste vise, coșmaruri, pe care le aveam, reprezentau viitorul meu? Nu cred, căci a fost o sinuciu-
re și nu o moarte accidentală. În minte că nimeni dintre cei pe care îi cunoșteam nu muriseră în astfel de condiții, cum o făcusem
eu. Eu experimentasem; poate nu era timpul meu să mor, dar eu accelerasem acest fir al vieții și am distrus această soartă. Mă întreb
că a meritat sacrificiul făcut...

Sper că acum e fericit, nu aşa cum l-am făcut eu, să sufere. Procedasem intențional, știam că mă iubește... Oare ce vroiam
să demonstrez? Că îl iubesc... poate, dar dovezile pe care îl le-am dat, pentru el nu sunt decat semne de dispreț și batjocură. Sper
e fericit, și nu nefericit, cum era cu mine. Nu mi-a spus niciodată acest lucru, dar eu simțeam, știam. E o dovadă de dragoste
oarțea mea, pentru el. Sper că încelește abia acum acest lucru, deși nu l-am văzut niciodată venind aici, în gară; poate îl era greu să
vadă printre șine, moartă, sau pur și simplu, nu voia să știe că sunt moartă. Câteodată e bine să știi că cei pe care îi iubești nu
sunt morți, uneori e greu să acceptă moartea, iar alteori o acceptă mult mai ușor dacă știi că de fapt nici măcar nu au existat. Există
momente în care și eu speram să nu fi murit, și să mă trezesc dintr-un vis ciudat, pe care nici măcar să nu mi-l mai amintesc. Dar
există, totuși, în lumea pe care am cunoșcut-o până acum, însă singură, fără nimeni.

**

Întătam pe cineva, nu știu pe cine, dar mă plimbam. Și cercetam scrutand adevarul existenței mele, care mă chinuia de ceva timp.
Mă întrebam, probabil, cum fac toți oamenii, de ce trăiești, de ce te-ai născut, dacă nu faci decât să mărești populația globală cu unu,
când ajungi să trăiești, te află într-o mizerie spirituală lucie, ori ești batjocura altora, mereu mascota lor, niciodată stăpân pe tine.
Mulți oameni speră până în ultima clipă ca destinul să fie darmici cu ei, deși nu se întamplă niciodată acest lucru; speră să trăiască un
însă nu ca al meu, ci unul în care așteaptă să îl se înplinească dorințele, și un vis în care ei nu știu că pot schimba soarta ce le-a
post dată. Nu o să-i înțeleag pe unii niciodată cum ei cred că Dumnezeu le alege viața, și nu ei. Eu, de când am murit, încă nu l-am
făcut pe Dumnezeu, nu am auzit de el și încă nu știu ce există după moarte; decât aceasta viață care e la fel ca cea de dinainte. Poate
că există, așa cum am crezut eu în ultima vreme și nu aşa cum mi s-a spus când eram mică. Eu credeam într-un Dumnezeu care
există peste tot, în special în mine, căci uneori chiar poți să îți schimbi soarta așa cum dorești. În minte că o prietenă mi-a spus că
a crede în soartă; deși poți să o schimbi, îci și colo, chiar cu niște decizii ce îți se par majore, până la urmă tot la același capăt de
cum ajungi. Odată tot vom muri, așa cum ne-a fost scris; e sigur. M-a impresionat această idee, dar nu a reușit să mă convingă,
entru că eu știam ce înseamnă Dumnezeu pentru mine, simțeam că pentru mine acest Dumnezeu este doar tot, și mai credeam că
este, de asemenea, un mare nimic și o mare minciună. Știam, totuși, că el a creat totul, știam că ceea ce a creat el se va distruge și va
ncepe din nou, știam că el este o formă de energie, așa cum este cea electrică, ce generează funcționarea atât or aparate, o energie
care determină funcționarea tuturor legilor fizicii în acest univers. Și acest Dumnezeu ținea cu mine, pentru că nu m-a luat niciodată
pe acest pământ, și îi sunt recunoscător pentru asta, căci altfel nu există sansa să pot mărturisi și altora adevarul meu. Nu adevarul
despre Dumnezeu, ci adevarul meu despre moarte.

**

Am ajuns la destinație, dar nu la mine acasă, ci eram în fața casei celui mai bun prieten al meu. Vroiam să vorbesc cu el. Și acum
rebuia să-i spun frâmantările existențiale pe care le aveam.

Am sunat la poartă și îmi deschise mama lui. Am întrebat de el, mi-a spus că e acasă și am intrat. L-am găsit aplecat asupra
computerului. Păru surprins să mă vadă, însă îmi oferi un scaun. Adevarul e că nici eu nu știam ce cauț acolo, nu aveam nici o
idee pentru ce pornisem înspre el, nu știam nici măcar ce pot să îi spun, așa că i-am relatat ideile ce mi le făcusem în toată viața mea
în care le-am enumerat mai sus, bineînteles, în afară de ultimele, adăugate acum, după moartea mea, și, pe care, nu cred că are
să le mai repet. I-am povestit tot, iar în timp ce îi explicam ce anume vroiam, de fapt, să zic, dădea din cap, mă aproba, însă
începu să plâng, și nu știu dacă era sincer plânsul sau foloseam această armă pentru a-l face să nu mai râdă de ideile mele stupide, dar
totuși, ale mele. Acest truc a dat roade, căci își retrase râsul strident pe care l-a avut, îndemnându-mă să nu mai plâng. Dar eu făcu-
em împotriva lui și am început să plâng și mai tare. Era săntaj, știu, dar îmi plăcea acest joc în care eu eram victimă.

Nu stiu exact ce se întâmplase în acel moment, dar începu să mă sărute pe obrajii, pe frunte, pe mâini, iar, mai apoi, pe
uze. Nu-l respingeam, dar nici nu răspundeam la săruturile lui. Era ca și când ceva s-ar fi schimbat, parcă timpul se duse el înapoi.
Îtaseam ce anume trăiesc în acel moment, a fost un fel de magie pe care chiar nu o pot înțelege. De fapt sunt multe lucruri de la
moartea mea pe care nu prea le înțeleg, lucruri ce au avut loc în ultimele luni din viață. Am început și eu să-l sărut, însă totul mi se
părea doar un vis și nu aveam puterea să mă opresc de fel, era poate doar un vis pe care îl mai am și acum, și încă aștept să mă trezesc.
Iar mai apoi, m-am abandonat... sau... nu stiu exact ce s-a întâmplat,oricum m-am trezit în brațele lui, nu știu nici acum de ce,
deoarece aveam deja un prieten pe care îl iubeam mai presus de orice. Și acum îl mai iubesc. Oare acesta este iadul meu? Acesta
este iadul tuturor? Că iubest pe cineva pe care l-a făcut să sufere într-un mod atât de brutal cum am făcut-o eu, iar după aceea am
rupt legătura cu el, sinucigându-mă? Nu voi afla niciodata dacă e iad sau dacă există iad. Sunt moartă, dar sunt aici, în lumea în care
am trăit.

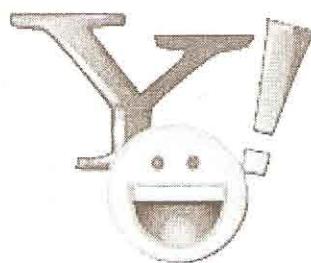
Sună telefonul meu. Era prietenul meu, care mă aștepta de jumătate de oră. Drumul meu până acasă dura destul de mult și
am anunțat că ajung un pic mai târziu, căci sunt destul de departe de casă. Mă întrebă ce fac acolo și i-am spus că-i povestesc totul
în întoarcerea acasă.

Va urma...

Ioana CORCOȘA, clasa XII-a

Celebra companie de servicii online, Yahoo, lansează pe piață o nouă versiune a lui Yahoo Messenger. Versiunea 9.0 adaugă programului de mesaje instant noi opțiuni de vizionare a fișierelor video, transferuri de documente de dimensiuni mari. Cea mai recentă versiune a Messenger-ului va face posibile funcții de media-player și transfer de fișiere mari, care nu se mai limitează la mărimea de 1 GB. De asemnea, programul va fi disponibil în mai multe limbi. Yahoo Messenger 9.0 este lansat pe piață de profil pe fondul succesului înregistrat de companiile rivale, de genul AOL Social Network sau MySpace.

Yahoo a lansat Messenger 9.0 ca versiune test, cu o nouă interfață și noi emoticonuri. Varianta îmbunătățită a serviciului adaugă opțiuni precum spațiu mai mult pentru a posta o fotografie sau o altă imagine lângă numele de contact, dar și posibilitatea de a face schimb de fișiere video sau imagini prin ecranul de mesaje. Utilizatorii noii versiuni vor putea trimite clipuri video de pe YouTube, Yahoo Video sau alte surse, aceste videoclipuri putând fi vizionate în același timp de către toți cei care comunică între ei.

Schimbările nu vizează doar față exterioară a programului. Pe lângă ușurință mai mare în folosire, versiunea oferă opțiuni tehnice superioare celor din prezent, care includ transmiterea mesajelor trimise de către un utilizator offline către un telefon mobil sau transmiterea apelurilor primite prin Messenger către telefonul mobil. De asemenea, adresele poștale ce sunt trimise de interlocutori pot fi localizate pe o hartă online ce apare direct în fereastra de chat, fără a mai fi nevoie de deschiderea unei ferestre de browser. Serviciul va adăuga alte șase limbi străine, inclusiv cele din Filipine, Indonezia, Thailanda, India sau Vietnam.

Parole și PIN-uri înlocuite cu desene...

Un grup de ingineri de la Newcastle University, Marea Britanie, a pus la punct o tehnologie care permite folosirea unui mic desen pe post de parolă, fiind capabil să recunoască modul unic în care o persoana realizează acel desen.

"Mulți oameni au probleme în a-și aminti o parolă, aşa că aleg cuvinte ușor de ținut

în minte, și de aceea ușor de spart de către alții," explica Jeff Yan, lector la Universitatea din Newcastle.

Acesta, împreună cu alți colegi, au realizat tehnologia "Draw a Secret" (DAS), o schemă de parole grafice în care utilizatorii își desenează în mod liber parola secretă sub formă unei imagini pe un grid, o rețea de linii perpendiculare ce împarte zona desenului în celule. Imaginea este apoi codificată ca o secvență ordonată de celule. Software-ul ține minte liniile realizate, dar și continuitatea realizării desenului, numărând de câte ori a fost ridicat pixelul de pe suprafață de desenat.

Sistemul oferă și o metodă prin care utilizatorilor le este reamintit desenul folosit ca parolă, BDAS (Background Draw a Secret). Aceasta înseamnă practic că utilizatorilor le este prezentat un fundal pentru desenul propriu-zis, care reprezintă un indiciu pentru parola grafică dar, în același timp, duce la realizarea de parole mai puțin predictibile, mai lungi și mai complexe.

Sistemul BDAS încurajează utilizatorii să realizeze parole grafice cu mai multe linii, mai lungi, mai puțin simetrice și care nu încep din centru, făcându-le mai greu de ghicit. Spre exemplu, dacă un utilizator are ca fundal o floare, iar parola sa este imaginea unui fluture, el trebuie să-și amintească de unde începe desenul și ordinea liniilor în realizarea sa.

"În esență, este o idee foarte simplă și foarte intuitivă," a afirmat Yan. "Deși realizarea inițială a parolei poate dura mai mult, aceasta este ușor de ținut minte și mai sigură." În teste efectuate, 95% dintre utilizatorii sistemului au fost capabili să reproducă imaginea, chiar și la o săptămână după ce au realizat desenul inițial.

Sistemul a fost realizat inițial ca masură de protecție pentru dispozitive de tip smartphone, dar el va fi extins în curând și la alte domenii.

10 minute și scăpăm de stres

O echipă de cercetători de la Universitatea McGill din Montreal au demonstrat faptul că privitul unei fotografii cu o față zâmbitoare timp de 10 minute pe zi ajută la înlăturarea stresului și la mărirea încrederii în propria persoană.

Echipa de la McGill a creat în acest scop un joc numit MindHabits, ce are incorporate mai multe exerciții mentale, printre care și unul care necesită descoperirea feței zâmbitoare dintre cele 15 care se încruntă.

Idea acestui joc ar fi ca prin repetarea acestui exercițiu mental, mintea va fi antrenată să se concentreze asupra aspectelor pozitive. Echipa a testat jocul cu față zâmbitoare pe un grup de persoane ce s-au jucat 10 minute pe zi timp de o săptămână.

La sfârșitul săptămânii persoanele respective au declarat că se simt mai puțin stresați și au o părere mai bună despre ei însăși. Jocul poate fi găsit online la adresa www.mindhabits.com și testat gratuit sau poate fi cumpărat contra sumei de 19.99 de dolari.

Câteva linkuri utile...

[Studentzi.ro](http://www.studentzi.ro) - un portal care încearcă să ofere multe ...studenților, în principiu.

<http://www.studentzi.ro>

[BestJobs](http://bestjobs.neogen.ro) - pentru cei care își caută de lucru, Neogen vă pună la dispoziție serviciul său de job-uri online.

<http://bestjobs.neogen.ro>

[Referat 24](http://www.referat24.ro) - probabil cel mai nou site românesc cu referate.

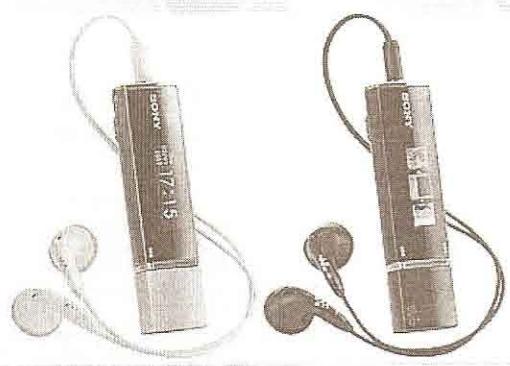
<http://www.referat24.ro>

[Glumite.ro](http://www.glumite.ro) - Citat: "Noi vă garantăm distrația", după cum spune motto-ul.

<http://www.glumite.ro>

[eMag](http://www.emag.ro) - un magazine online cu o gamă largă de produse

<http://www.emag.ro>

Sony lanseaza noul walkman NW-E010. Tehnologia de ultimă oră, claritatea excelentă a sunetului și aspectul deosebit nu au cum să treacă neobservate. Disponibil în trei variante în ceea ce privește capacitatea de stocare - 1GB, 2GB și 4GB -, NW-E010 este ideal pentru drumetii și asigură coloana sonoră perfectă pentru orice vacanță.

Cu un design compact și elegant, NW-E010 încape la fix în orice buzunar sau geantă. Pentru a se potrivi și mai bine stilului dumneavoastră, noul Walkman Sony vine în cinci culori metalice foarte atractive: violet, albastru, roz, auriu și negru. Dincolo de aspectul plăcut, NW-E010 are cu ce se mândri și din punct de vedere tehnic. Moștenind calitatea audio a vârfurilor gamei Walkman, NW-E010 se laudă cu două tehnologii 2 Clear Audio ,Clear Bass și Clear Stereo pentru claritatea fără cusur a muzicii. Grație ecranului LCD color cu afisaj pe 3 linii, navigarea prin meniu este floare la ureche. Acesta va afișa până și copertile albumelor încărcate, opțiunile de căutare fiind mai mult decat suficiente: după artist, album, gen sau transfer recent. Rafinați experiența audio cu ajutorul egalizorului cu 5 benzi (Heavy/Pop/Jazz/Unique/Custom) și apelați la tunerul FM incorporat pentru a asculta emisiunile radiofonice (doar cu NW-E010F).

Muzica preferată vă este acum mai accesibilă ca niciodată grație conexiunii USB 2.0. Conectați pur și simplu NW-E010 la computerul personal și veți putea transfera direct muzica, fără a mai fi nevoie de cabluri adiționale. Atunci când este conectat la un computer, WALKMAN-ul se va încărca prin intermediul portului USB. Aceasta oferă de asemenea posibilitatea de încărcare rapidă, 3 minute de încărcare oferindu-vă 3 ore de redare audio (în vreme ce o încărcare de o oră vă va oferi o autonomie de până la 30 de ore).

Pentru momentele în care sunteți în mișcare puteți alege una din husele disponibile. Husele textile CLP-NWE010 Smart Clip și CKS-NWE010 sunt potrivite pentru călătorii, în vreme ce variantele CKM-NWE010 din silicon transparent vă protejează Walkmanul de zgârieturi și deteriorare.

Seria NW-E010 funcționează cu cel mai recent soft SonicStage CP pentru a le asigura utilizatorilor cea mai bună experiență audio. Programul permite gestionarea facilă a fișierelor și se pliază perfect pe facilitățile magazinului online de muzică Sony CONNECT, pentru a vă oferi spre descărcare peste 1.5 milioane de melodii, de la hiturile momentului prezente în cele mai populare topuri muzicale și până la capodoperele unor genuri muzicale specializate.

Noul WALKMAN NW-E010 este disponibil în România din luna iunie, la prețuri de la 227 RON pentru 1 GB la 527 RON pentru 4GB, fiind disponibil în magazinele partenerilor Sony.

Archos a introdus pe piata ARCHOS 704-WiFi, singurul PMP (portable media player) cu touch screen de 7" și capacitate wireless.

Noul 704-WiFi include ecran de cea mai înaltă calitate, cu rezoluție de 800x480 și dimensiuni 5x7 (cât o fotografie standard). Oferă facilități PMP complete (redă conținut video, audio și imagini) și acces la Internet pentru navigarea printre site-uri și utilizarea serviciilor de e-mail.

Noul produs are hard drive de 80GB și capacitate de stocare de 100 de ore de conținut video (adică echivalentul a aproximativ 70 de filme pe DVD), 40 de mii de piese audio sau 800 de mii de fotografii digitale.

Utilizatorii săi au posibilitatea să vizualizeze filme descărcate de pe servicii online, deoarece 704-WiFi redă asemenea materiale. Modelul proaspăt lansat pe piață oferă 802.11g wireless networking; durată de viață a bateriei este de aproximativ 25 de ore pentru redare fișiere audio și 5 ore pentru redare fișiere video și navigare pe Internet.

704-WiFi poate fi comandat în avans pe www.archos.com, prețul aproximativ fiind de 549.99 dolari. Toate PMP-urile Archos includ în pachet căști, cablu USB, suport pentru DVR (pentru conectarea statiei DVR care este optională) și husă protectoare.

GENERALII (de DASCĂLI)... Diferite, ȘCOALA..., aceeași!!!

Dialog deschis cu d-na prof. Maria MIRCSOV și d-ra prof. Dana JEBELEAN

R.: Ce pasiuni aveți?

M.M.: În domeniul de "hobby" sun un om bogat! Îmi place extraordinar de mult să pictez, deși cu părere de rău, nu am mai pictat de mult. Îmi place să lucrez pe calculator și îi înțeleg foarte bine pe copiii care cu greu se dezlipesc de computer. Mi-ar fi plăcut să scriu, dar voi încerca să-mi chinui talentul literar abia la pensie (și până atunci mai e ceva timp...). Restul hobby-urilor mele nu sunt chiar spectaculoase aşa că le voi păstra "la secret".

D.J.: Nu mai e un secret pentru nimenei: mașina din dotare, călătoriile la munte, schi-ul, în ordinea asta. Și când spun mașină, mă refer inclusiv la mașinile electronice de calcul, sau dacă vreți, calculatoarele personale. Muntele mi se pare extraordinar dintr-un motiv extrem de simplu, eu căt reușești să-l observi mai mult, cu atât o să-l îndrăgești mai mult, usulețul se liniștește, toate problemele cotidiene tind să se piardă sau nu sunt nici măcar comparabile cu ceea ce înseamnă viața la munte. Poate și pentru că e în contradicție cu toată tehnica de care avem parte la orice pas, se pierde valoarea umană, la munte încă e din plin.

Ce gen de muzică ascultați?

M.M.: Ascult orice fel de muzică, dar recunosc totuși că nu îmi plac manelele. Asta o spun chiar foarte sincer, nu că ar fi "cool" să spui așa ceva. Mai sunt și unele piese "heavy-metal" care nu se prea impăca bine cu mine. Dacă mă întrebă ce muzică prefer, atunci pot să vă spun că muzica anilor 70-80 este preferată mea și cred că așa e normal, pentru că ... e muzica tinereții mele.

D.J.: Îmi place muzica bună, cea care a trecut proba timpului.

Dacă nu ați fi fost profesor, ce meserie ați fi ales?

M.M.: Mi-am dorit să fiu arhitect, singurul domeniu în care desenul cu matematică "se înțeleg" perfect, dar pe vremea tinereții mele, arhitectura se învăță doar la București (care era și este foarte departe) și cîstă doar 5 locuri la admitere iar astă însemnată pentru mine probabilitate de reușită minimă. Sunt convinsă că din generația mea existau totuși 5 absolvenți din liceu din toată țara, care erau mai talentați decât mine. Așa că am ales să fiu ceea ce sunt și acum.

D.J.: Nu există "dacă nu ați fi fost profesor!"

De ce ați ales această meserie?

M.M.: Pentru mine, dascălul era un model. În concluzie mi-am făcut un ideal în "a fi dascăl". Trăind prințe voiri, tinerei, simt că sufletește îmi păstrează tinerețea. Apoi mai este și satisfacția de a vedea peste anii de zile că foștii tăi elevi îți mulțumesc pentru ceea ce ai făcut pentru ei. Viața de profesor nu te duce la blazare sau plăcileală, chiar dacă poate predai aceeași lecție de ani de zile, ea este mereu nouă pentru elevii tăi și apoi te mai poți "juca" cu fantezia, mai poți să rezolvi o altă problemă, să abordezi o altă metodă...

Sincer, întrebarea asta are un milion de răspunsuri. Cum ați vrea să vi le dau pe toate?

D.J.: Ca să puteți să-mi luați acum interviul acesta. Serios, pentru că mi se pare că reușita în viață începe la nivelul acesta, de liceean. Și dacă reușești să ajungi în ipostaza de a socotea fiecare generație o nouă provocare pentru care, ca profesor, să dezvoltă conduite și atitudini noi, atunci, timpul îți va pune verdictul de OM.

Cum vă motivați pentru modalitatea (amicală pt. D.J. și deschisă pt. M.M.) de abordare a problemelor cu elevii în timpul lecțiilor?

M.M.: E o modalitate de a aplana "conflictul generațiilor", poate că așa îl pot apropiă pe elevii mei de obiectul de studiu numit "matematică". Apoi, nu cred că relația mea cu clasa, poate fi numită "amicală". Ceea ce cred eu că fac, este să destind puțin atmosfera din clasă. Cred că, măcar pentru o parte din elevii mei, matematica poate fi învățată cu placere și nu doar prin constrângere. Și apoi, nu-ni închipui cum aș fi rezistat în școală, timp de 25 de ani cu figura încreintată.

D.J.: Poate e amical doar la suprafata. E adevarat că sunt genul de persoană care cere mult de la ea însăși și prea puțin de la cei din jur, dar fiind vorba de matematică și informatică, la un anumit nivel total devine foarte serios.

Cine v-a influențat viața?

M.M.: Bineînțeles că au fost mai întâi părinții și dascălii mei. Apoi colectivul în care am avut norocul să ajung să luerez. Propria mea familie, care a fost întotdeauna mediul în care mă simt cel mai bine. Nu cred că gresesc, atunci când spun că și elevii pe care i-am avut și pe care îi am încă, mi-au influențat viața într-o măsură mai mare sau mai mică ...

D.J.: Primul exemplu în viață care mi-a fost oferit a fost cel al părinților și bunicilor, de la care am primit o educație sănătoasă, solidă și plină de dragoste. Au urmat colegii de facultate, care au reușit să păstreze în grup o atmosferă incredibilă, o competiție mută, o ambīție constructivă pe care toți studenții ar trebui să și-o dorească. Ulterior, ca profesor, tatăl meu a jucat rolul determinant în formarea mea, și continuă încă să-l joace.

R.: Ce ați dorit să schimbați în acest liceu?

D.J.: Mentalitatea unora.

M.M.: Multe..., detaliile... rămân pe alta dată.

Ce calități necesită această meserie?

M.M.: Mai întâi este nevoie de foarte multă răbdare, de o "doză" puternică de dorință de a te perfecționa mereu. Să nu uiți niciodată că elevii tăi nu știu tot ceea ce știi tu, și că lecția pe care o predai e o "noutate" pentru ei. Să nu uiți că ai avut cândva vârstă elevilor tăi de acum și să nu uiți prin căte frâmantări (spuse sau nespuse) ai trecut tu la vremea aceea. Să îți iubești materia pe care o predai și să nu îți se pară aberant să îți petreci o noapte întregă căutând rezolvarea unei probleme. Să trăiești cu credință că orice copil, indiferent de zestrea sa genetică, poate învăța ceva util de la tine.

D.J.: În primul rând dăruire, apoi vin pe rând integritatea, onestitatea, obiectivitatea, toleranța. Un profesor trebuie să se simte bine într-o clasă plină de elevi, să reușească să surâdă mereu, să recunoască dacă gresesc.

Cea mai importantă realizare profesională

M.M.: Nu am făcut un astfel de top. Am avut elevi, care după ani de zile, au devenit profesori universitari (e drept că nu sunt foarte mulți...) dar pe mine mă bucură și faptul că un fost elev de-al meu știe să salute pe stradă, și că să ofere un buchet de flori, cumpără o carte, îi respectă pe cei din jurul său, își aduce copilul la școală. Mă pare că cel mai important lucru este dacă un elev devine OM, în cel mai înalt sens al cuvântului.

D.J.: Admiterea la master și concursul de titularizare în învățământ, le-am pus pe amândouă aici pentru că s-au desfășurat în două zile consecutive și pe căt de istovitoare au fost, pe atât de mari au fost satisfăcție după terminarea lor.

Ce planuri de viitor aveți?

M.M.: Eu îmi fac tot timpul planuri, multe reușesc să le și împlinesc. În acest moment aș vrea să învăț cum se fac proiecte de tip european. Aș vrea să învăț la modul foarte serios o limbă străină (cu timpul stau însă foarte prost). Planuri mi-am făcut și pentru când voi fi pensionară, desigur va trebui să trăiesc atât, căt să mai realizez și din ele...

D.J.: Legate de perfecționarea mea profesională, atât ca profesor de matematică-informatică, astă însemnată încercarea și sper reușita de a atrage căt mai mulți elevi spre cele două domenii care sunt fascinante și luate separat, dar ambele împreună, căt și ca profesor pur și simplu, astă însemnată încercarea de a deveni om, în adevăratul sens al cuvântului,

Un sfat pentru elevii din acest liceu în vederea alegerii drumului cel bun în viață.

M.M.: Bucurăți-vă de fiecare zi. Citiți că mai mult acum, pentru că în viitor veți avea prea puțin timp pentru lectură. Alegeți-vă meseria astfel încât să-puteți profesa timp îndelungat. Învățați la toate materialele căci în viață veți trăi momente când veți regreta că nu știu un lucru care în mod normal ar fi trebuit să-l cunoașteți. Nu este rușine să lucrezi iar dacă efortul tău este mai mare vei fi apreciat și stimat de cei din jur. Dar ... și această întrebare are o infinitate de răspunsuri. Acestea ar fi căteva ... dar nu toate...

În final îmi permit să vă spun că ați pus cele mai serioase întrebări pe care le pot pune niște tineri de vârstă voastră! Cred că ați putut deveni foarte buni reporteri. Doresc revistei voastre mult succes și vă asigur că vă voi sprijini ori de câte ori mă veți solicita. Iar dacă am să vă mai și critic vreodata, să știu că o voi face doar ca să vă ajut și critica mea va fi doar constructivă.

D.J.: Pentru fiecare se iveste la un moment dat o sănătate, cel mai important este să simțiști când viața vă pune la dispoziție și să încercăi să-o prindești.

Vă mulțumim pentru că ați acceptat să ne raspundeți la întrebări și vă urăm că mai multe realizări, pe toate planurile!

Diana PURTAN & Beatrice HEGEDUS, cls. a XI-a

World of Warcraft a facut istorie de la lansarea sa și până acum. A uitit prin succesul comercial, a călcat în picioare toate previziunile, a umilit cam toate producțiile de gen de pe piață. Si Blizzard s-au bucurat că iar vor trăi ani buni pe spinarea unui singur joc. Acum, însă, alți producători se uită urât la plasmuirea viscoliană și au insomnii din cauza matematicii: "dacă un puști da 50\$ pe joc și continuă să plătească o taxa lunări de 15\$, va mai avea bani/timp/chef să cumpere și

alte producții în același ritm ca și înainte?". Altfel spus, WOW, în special și fenomenul MMO, în general, amenință să schimbe radical industria de jocuri.

Grafica din joc este una complexă, la baza ei stă un puternic moror grafic 3D, care dezvoltă performanțe uriașe pe o scară largă de sisteme. Interfața jocului este una prietenoasă (ca la majoritatea jocurilor de acest tip) și gameplay-ul este unul intuitiv, acesta neavând nevoie de un tutorial, tot ce sare în ajutorul jucătorului sunt mici pop-up-uri ce conțin mici ajutoare și informații utile. World of Warcraft nu este un joc greoi, timpul necesar pentru incărcare este relativ scurt, mici excepții făcând hărțile mari și continentele și unele zone cu nivel grafic ridicat. Chiar și după nenumarate ore de joc, impresia și cheful rămân aceleași ca la început. Stilul jocului este unul plăcut și cu cât te joci mai mult vei înțelege mai bine jocul și mesajul acestuia.

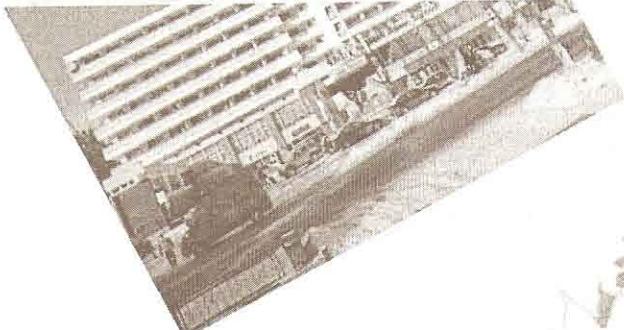
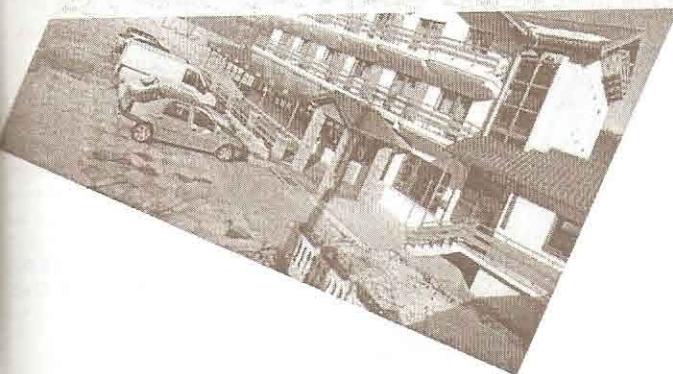

Traveling

Având în vedere că sezonul rece se apropie cu pași repezi, am considerat drept cea mai potrivită destinație muntele. Desigur că practicanții înrăuți ai sporturilor de iarnă ar alege oricum această destinație, dar nu cred să strice cuiva puțin acer curat (deși rece) și o linie desăvârșită în mijlocul unei naturi în care predomină albul. În ciuda faptului că mai avem mai bine de o lună până să înceapă la propriu iarna, deci implicit până la apariția certă a zăpezii și în țara noastră, o pauză de recreere atunci când aveți o fereastră sau chiar concediu este oricând binevenită. Acum urmează întrebare: unde puteți găsi peisaje mai fascinante, atât de posibile

în vedere a timpului liber și preturi atât de variate ca în celebra stațiune Sinaia, așezată pe Valea Prahovei? Bineînțeles, factorul care vă va influența alegerea va fi în mod cert cel economic. Prețurile de cazare pentru două persoane pe o zi variază între 50 RON și 210 RON. Dacă vine vorba de mijloace de transport, puteți alege să faceți drumul cu mașina personală, cu trenul, sau de ce nu, chiar cu o agenție de transport. Pentru alte distracții sau atracții pe care doriți să le aveți sau să le vedeați, va trebui să scoateți o altă sumă din buzunar. Puteți practica schiul, dar și alte sporturi de iarnă, puteți face drumetii, sau pur și simplu vă puteți relaxa în mijlocul unui peisaj mirific. Până una-alta, sper că v-am convins de faptul că Sinaia ar fi o alegere dacă nu cea mai potrivită, atunci cel puțin foarte plăcută. Călătorie plăcută!!!

1.Dacă ai călători cu viteza luminii de la un capăt la celălalt al galaxiei și ar trebui 100000 de ani ca să termini călătoria.
2.Pentru construirea Turnului Eifel a fost nevoie de 7620 t de fier.

3.O persoană obișnuită respiră aproximativ 74 milioane de litri de aer de-a lungul vieții.
4. peste 10% din bugetul Rusiei provine din impozitele puse pe comerțul cu votcă.
5.Mirosul specific al dihorului nostru poate fi detectat de om de la 2 km distanță.
6.Vrăbiile sunt cele mai lente păsări zburătoare. Ele ating o viteză de numai 60km/h, în timp ce soiul poate atinge 360 km/h.
7.Albatrosul are în nări un organ care transformă apa sărată în apă dulce.
8.Un arici adult are aproximativ 16000 de tepi, având o lungime de 3 cm.
9.O albină lucrătoare trăiește 40-60 de zile,

Si pentru că se apropie acea sărbătoare numită Halloween, care de ceva vreme o sărbătorim și noi, români, aici pe meleagurile noastre, ne-am gândit să le punem la dispoziție, celor care le place să gătească, 2 rețete cu dovleci...

Halloween Pie (celebra prăjitură americană pentru noapte de Halloween)

Ingrediente

1 pachet aluat foietaj
1/2 ceașca zahăr brun
1/2 zahărtos
1/2 linguriță sare
1,5 linguriță scorțișoară
1 linguriță ghimbir ras
1/2 linguriță nucăoară rasă
1,5 ceașcă de dovleac fieră pe aburi
1 ceașcă lapte
1/2 lapte condensat

În vreme ce matca poate trăi 8 ani.
10.Libelula Neagră poate ajunge la viteza de 90 km/h.
11.Rândunelele ajung la viteza de 120-150 km/h.
12.Cea mai adâncă gaură în Pământ a fost facută la o adâncime de 3583 m. La această adâncime temperatura era de 640°C.
13.Cel mai lung fular din lume a avut 36,8 km lungime și a fost confectionat în Marea Britanie în anul 1989.
14.Copiii care locuiesc cel mai aproape de școală ajung tot timpul ultimii la școală.
15.Cei care nu vor să învețe din greșelile făcute sunt condamnați să le repete.

Andreea PİNTEA, cls. a XII-a

3 ouă mari și frișcă

Mod de preparare

Se începe cu torțul, se împarte aluatul în două foi, se amestecă foarte bine într-un vas cu scorțișoară, ghimbirul, nucăoara și dovleacul zdrobotit, se omogenizează bine;

Se toarnă laptele, laptele condensat, apoi ouale și iarăși se amestecă bine; Se pune pe o tavă unsă prima foaică, se adaugă umplutura cu dovleac, în strat uniform, apoi se pune foaia de deasupra;

Cu un cuțit ud se fac tăieturi adânci în prăjitură de-a lungul și de-a latul tăvii; Se coace timp de 10-15 minute la foc mai mare, apoi se reduce flacără și se mai lasă încă 30-45 minute, până când, dacă se înginge o scobitoare de lemn în plăcintă, umplutura nu se mai lipesc de ea.

Cremă de dovleac

Ingrediente:

1 kg de dovleac, tăiat în bucăți nu prea mari
1 ceapă, tocată mărunt
1 cățel de usturoi
1 linguriță de ghimbir(rădăcina) ras
1 l de supă de pui
sare și piper după gust

Preparare:

În ulei se călește ceapa, usturoiul, ghimbirul și dovleacul. Se condimentează după gust. Se stinge cu supă de pui și se lasă să se înăbușe în jur de 30 min. până dovleacul e fier. Se mixează în blender și se reîncălzeste în crătiță. Se servește cu smântână și crutoane de pâine.

CASETA REDACTIEI

Colectivul de redacție: Colectivele reunite ale claselor a XI-a și a XII-a ;
Manager: ing. Prof. Dir.: Daniela Bociat
Profesor coordonator: Ramona Lungu

Profesor Îndrumător: Dana Jebelean, Lucian Petrea
Dept. IT: Bogdan BIAŞ (Hacky), BELDEA Mario (ZaOne), Mirel GRAMADĂ (Wiermelush), Ioana SAPIANU (JoJo),
Mihai RUSU, Gabriel Pintea (Crețu')

Mulțumim tuturor sponsorilor care ne-au sprijinit pentru apariția celor 3 numere ale revistei noastre, în special Primăriei și Consiliului Local Sânnicolau-Mare, precum și firmei DELPHI PACKARD; aducem mulțumiri tuturor colaboratorilor care ne-au sprijinit cu cuvântul, faptă și gândul pentru realizarea acestui număr.

Zodiac Totemic

ULIUL (21 Martie - 19 Aprilie)

Cel mai important pentru el este sentimentul libertății. Cel care va încerca să-l "lege" de sine, mai devreme sau mai târziu îl va pierde. Uliul este atrăs de tot ceea ce este nou, iubește succesul și acceptă cu ușurință schimbările.

CASTORUL (20 Aprilie - 20 Mai)

Castorul își construiește neobișnuit casă și la fel de determinat și de perseverență este în viață. Sursa puterii și inspirației sale este natura. Castorul știu să aibă grija și de cei din jur. În viață, ei sunt sinceri, deschiși, buni faamiliali și prețuiesc, înainte de toate, liniștea și confortul căminului.

CERBUL (21 Mai - 20 Iunie)

Plin de măreție trece prin pădure Cerbul. Se dovedește plin de farmec oriunde s-ar afla, atrage privirea tuturor. Cerbul e îndrăgit pentru caracterul lui prietenos și cunoștințele multiple. Este foarte mobil, îl place să călăorească.

CIOCANITOAREA (21 Iunie - 21 Iulie)

Aceasta pasare este răbdătoare, tenace și insistentă. Pe scurt, se poate spune că acționează încel și din umbăr. Nu îl place să fie în centrul atenției, preferă să joace rolul "ormului din culise".

NISETRUL (22 Iulie - 21 August)

Plin de curaj, el înoată împotriva curentului și ia soarta ca pe o provocare pentru propriile forțe și posibilități. Nisetrul este talentat și una din trăsăturile sale de bază este încrederea în sine.

LUPUL (19 Februarie - 20 Martie)

Căulător neobosit, acest animal nu poate trăi fără mișcare. Și nu e nicidcum vorba despre agitație inutilă - se știe că pe Lup îl "hrănesc" picioarele. Tocmai de aceea "vânătoarea" lui reprezintă o continuă căutare de senzații, evenimente și cunoștințe.

URSUL (22 August - 21 Septembrie)
Se remarcă prin calm și forță interioară. El sta ferm cu picioarele pe pământ și nu are tendință de a-și pierde capul.

CORBUL (22 Septembrie - 22 Octombrie)

Corbul e chibzuit și nu ia niciodată decizii pripte. Luciditatea aprecierilor și obiectivitatea sunt fără îndoială calitatele sale, dar cei din jur se plâng adesea de incertitudinea Corbului.

SARPELE (23 Octombrie - 22 Noiembrie)

Trăsătura principală - onoștitatea. Chiar dacă nu de puține ori acest lucru este în detrimentul sau - dar nu e nimic de făcut, așa e totul. Lingușirea nu îl sta în fire șarpelui, în schimb, prudența și logica îl ajută să-și atingă scopurile cu grija și încredere în sine, fără grabă, dar și fără opriri.

BUFNITA (23 Noiembrie - 21 Decembrie)

Modestă și simplă, aceasta pasare știe să se mulțumească cu puțin. Ea nu are nevoie nici de hoteluri luxoase, nici de mese încărcate de mâncăruri exotice.

GÂSCA (22 Decembrie - 19 Ianuarie)

Aparent rezervată și rece, Gâsca e pasionată de tot ce e nou. Pe o e o interesată totul: și să cucerească inimi, și să facă o cariera strălucită și să crească copii.

VIDRA (20 Ianuarie - 18 Februarie)

Este preferată tuturor. Forței de atracție a Vidrei nu-i pot rezista decât pietrele. Ea e întotdeauna dispusă să dea o mână de ajutor și nu o face numai din politețe.

LUPUL (19 Februarie - 20 Martie)

Membrii redacției își cer scuze dominoarei prof. Dana Jebelean, pentru pagubele cauzate calculatoroarelor din laboratorul de informatică pe parcursul realizării acestui număr.

Contact... office@revista-noi.com
redacția@revista-noi.com

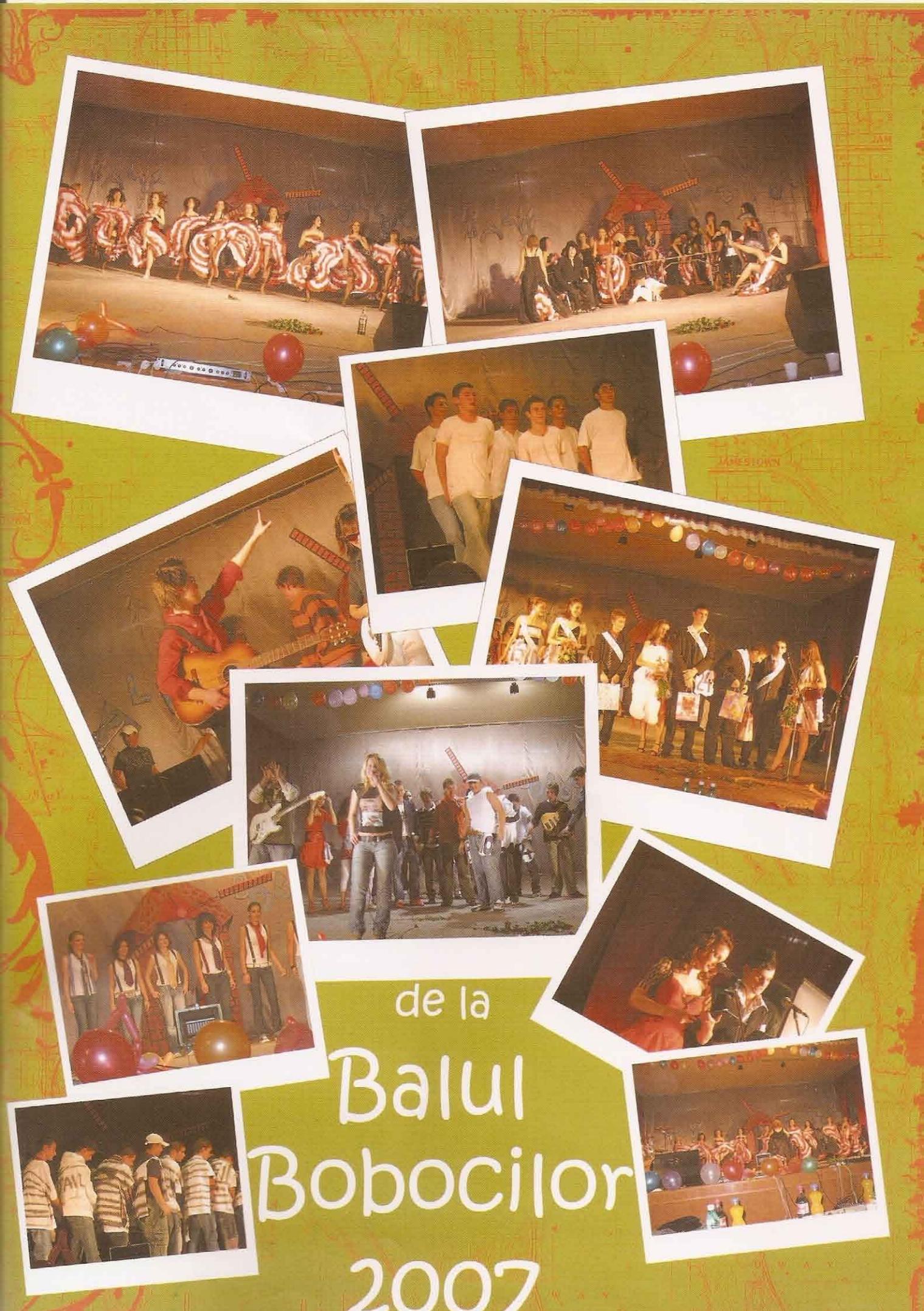
webmaster@revista.noii.com

Web: www.revista-noi.com

Tel-fax:0256-373-471

0256-372 465

ISSN: 1842-726X

de la
**Balul
Bobocilor**
2007

www.revista-noi.com